

Biblioteka Jagiellońska.

Incipit.

138.

HC.* 12895

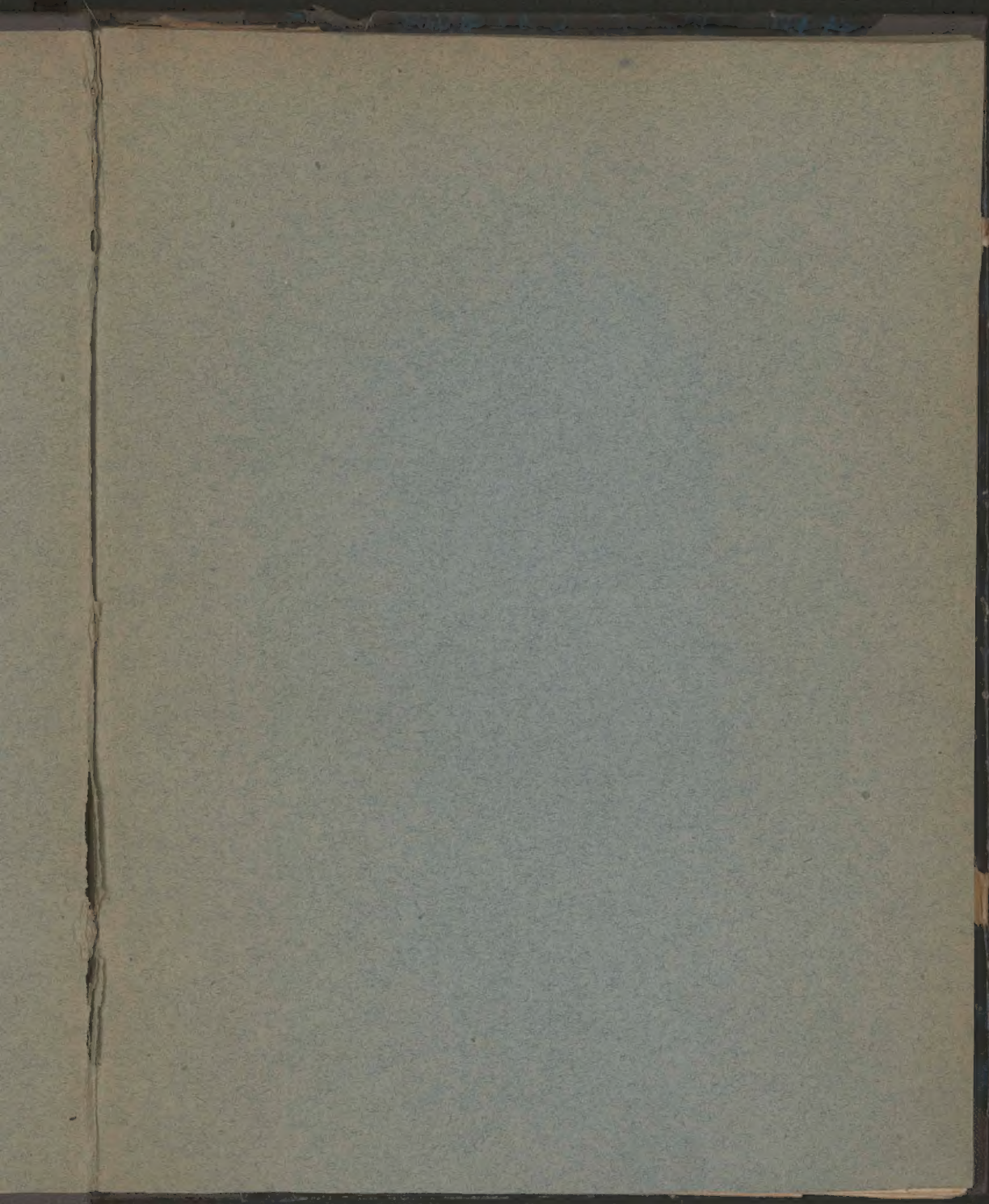
(Wist. 374)

Jnc. 138

II

W. IX. 51c

Inc. Qu. 138.

IESVS.
FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS
TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS
PROEMIVM.

Quellem malatesta nouelle princeps illustris
 tantam mihi dicendi facultatem dare: ut
 uel præstatiæ tuæ: uel phalaridis nostri epi
 stolis: quas nuper e græco in latinum tra/
 ductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatasmic/
 to: mea responderet oratio. Vtrum enī assequeretur:
 nōmodo non multitudinis: sed ne doctarū quidem
 aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas
 in aliud tempus remittā. neq; enī huiusmodi sūt
 quæ possint breui proœmio complecti. Qui ornatus
 quæ tanta esset dicendi copia: quæ nō tuo: & maiorū
 tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur in præ
 sentia antiquissimam malestarū familiā: quæ nō fla
 miniz modo in qua foeliciissimo præcipatu diu floru
 it. sed italiz decus atq; ornamentum clarissimū sem
 per extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si præstantissi
 mi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem:
 tantus mihi recentium: laudum campus pateret: ut
 non opus esset antiquiora cōfektari. Tacebo pandul
 fum: carolum: & malatestā patruos: quibus nec belli/
 cæ rei gloria: neq; litterarū (quātū in principibus req
 rendum est) studiis. nō liberalitate: non cæteris uirtu
 tibus: sua tempora præstantiorē habuerūt. qui adeo
 iter se de uirtute contendisse uidentur: ut quē præ
 feras difficile sit ferī sententiā. Adeoque oīum iudicio

Ham. 12.895

Ioannes Borkii Curzelouensis

laudat: ut si qd egregium siquid magnificum: si qd
principe dignum: maiores natu meminisse uolunt ex
illorum fortiter gestis acure dictis prudenter excogitatis
exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitori
bus digna soboles. nulla ex parte eorum laudibus infe
rior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietate
liberalitatem mores integerrimos: quæ alias: ut dixi
latius prosequar intelligere: omnium maxime delegi
cuius omnis Phalaris noster inscriberetur de quo
ut ingenue quod scio profitear. maxime malorum
nostroꝝ uel negligentiam: uel ingratitudinem ad
miror qui de tanto ac tam preclari ingenii uiro: uel
nullam poenitus: uel crudelitatis tantum fecerint me
tionem: eoꝝ rem adduxerunt ut eius duraxat saui
tia nota sit omnibus. Animi aut magnitudo: liberali
tas doctrina ingenii acumen: poenitus fileatur. Sed
perfecto maligni iudicis est: uno uel altero uitio aceri
me examinato uirtutum merita subtricare. Neque arbi
tror adeo phalarim eos a quibus insidiis petebatur
quam doctos uiros in phalarim fuisse crudeles. Qui
uero & unde fuerint: nemo latinoꝝ q scia: meminit
Cicero & ualerius maximus crudelitatem eis & ca
dem breui attigerunt. Eusebius caesariensis tempora
quibus tyrannidem apud agrigentum exercuit: & ea qui
de dubia a notat. eius aut epistolæ longe magis & condi
tione eius & more præferunt testimoniū. Sed nunquid
ei credendum? Ego quidem iter omnia scribendi genera nullū
uerius quam epistolam existimo. Historia omnium iudicio
uera con probatur. Verum si recte considerabitur scri

ptorum affectus: amor: odium: moetus: & id genus
alia: quin multa addant: multa subtrahant nemo
asserere dubitabit. Accedit regis consilium: & ignorantia:
neque enim omnibus interfuerunt. & res alienas ple-
rumque scriptitant: de quibus difficile est pretereuen-
tus iudicare: & eos alii aliter saepenumero: ut fere u-
su euenit referunt. Epistola uero & si in his simulari
multa possunt & dissimulari ueriores tamen esse quod
dubitet? Plurumque enim res nostras scribimus: peti-
mus: negamus: arguimus: res nostra agitur: ex quo
maxime affectus & cuiusque mores ostenduntur qua-
si in hoc quoque scribendi genere: tum moetus tamen conci-
liandae amicitiae gratia: tum ut uiri boni esse uideantur
nonnulli simulant aliquando: non eiusmodi phalarim
contenderim. Et recte quidem: perge queso has epi-
stolas diligenter Et si illius considerabis ingenium: in-
uenies in phalaride nullum simulationis argumen-
tum. Inuenies maximi animi uirum: quod neminem formidat
neminem ad gratiam alloquatur. Inuenies apertae fro-
tis hominem: quod a se: id etiam ore habere uideatur. quod nul-
lus boni uiri opinionem aucupetur. quippe quod & gloria
& omnium adulationem recusat atque contemnat. Vis inde
os in patriam pietatis exemplum? Hec phalaris: quod & de his
pie loquitur: & exul ad restituendam patriam atque ornan-
dam pecunias dilargitur. Vis studioque musarumque ama-
torum phalaris inuenire qui stesicorum poetam inimicissimum
captum a se: musarum reuerentia seruauerit. Vis li-
beralitem: quem phalaris praefecit. Neque enim quod
non accipiat: sed quod a se munera non accipiat

sape conquirit. Quis bene de se meritis gratior pharide; qui manifesto coniurationis crimine contra se deprehensum: medici sui precibus cōdoauit quot pluribus spōte sua pepcit? Hec & huiusmōi plura q̄digissimo p̄cipe ī his epistolis facile q̄s poterit ītueri. Et firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratione potest: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seru&: ne affectu & consciētia uel inuitus ad animi morbos ostēdendos nō nunquam trahatur. Ceterę in his epistolis nihil grauius: acutius: pressius: & grecorū & latinorū pace dixerī: in hoc scribendi genere inuenies. Cuius dicendi caracterē utinā mea assequi potuiss& oratio: sentētiās tñ spero me affecutū: quas & prudentia & sapentia. plenas & ad beneuīdendū principibus maxime accomodatas q̄s negauerit? Hęc igit̄ quom inmanus mihi ueniss&: elegantia admiratus dolui eas duomilia fere annorū nostros homines lauisse. Quare non arrogantia: neq; enim uires meas ignoro: sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione adducti in latinum uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus me subiturū intelli gerem: subii tamen: satius ratus incultiores haberi quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū accusant: non tantum mihi ipse arrogo. ut melius quā tam ipse se excusare existimem. Ipse causam suam agit quā quam sit probabilis tua poterit p̄stantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionē nō parum facere arbitror. Ex primis sicilię tyrannis

fuisse Phalarim superbi tarquinii temporibus. Nam
 & Pythagorā ad quem Phalaris scribit eo regnante
 floruisse & liuius & Aulusgellius & eusebius asse-
 runt. Eo tempore seculi tyrannidis expertes & peregrini
 & exuli cretensē enī & apatria a stīphalide exulē
 se ipse testat. Et ei quē paulo ante ne parē quidē ha-
 buisset parere idignabāt. Hinc populorū odium: hinc
 coniurationes: hinc phalaridis moetus & quæ de eo
 ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benigni-
 tas tua & morū tuorū præstātia talē cū subditis semp-
 se gesserit: ut nihil quā te carius nihil tibi magis q̄
 uitam quā sclicitatē precēnt uel aliorū principū exē-
 plo quid moetus possit non ignoras. Vnū preterea in
 his epistolis me nō pax perturbauit quod nōnullæ ita
 mendosæ sunt: ut nulla possit rōne eazū sētentia cōie-
 ctari. Nec mirū quom etiam familiares ciceronis epi-
 stolæ q̄ frequēter in manibus hēmus librariorū in-
 curia quā mendosissimæ inueniant. Eos egi locos ā
 notauī conatus: tamen in quibusdam nō absurdam
 pro loco ferre sētentiā. Quod si particulis illis correc-
 tis ad præstantiam tuam mittam. Sed iam phalarim
 ipsum & audiamus.

¶ Phalaris alciboo.

Policletus messenius quē proditiōis apud ciues
 tuos insimulas: morbo me incurabili liberauit: nec
 ignoro me doloris tibi & lachrymas nūciare. Tu at ne
 ple medicæ artis inuentorū culapius cū omībus di-
 is sanare unq̄ potuisset. Aduersā enī corporis ualitu-
 dinem ars sanat. Animi at morbo sola mors medef:

q̄ tu p̄ multis & magnis sceleribus. n̄ qd̄ coactis: quo-
rū me arguis: sed uolūtariis grauissimā expectato.

Hieronymo.

Bogasti me qbus adductis rationibus leontios
i agrū quē mihi auferūt cōtra me ipetū faciētes: ui-
cturū me cēsuerim. Ego uero quod iustiorē causā
habeā omitto: quippe qui nō solū belli auctor. sed p̄-
pulsio illatū. Hoc enī nullius ē apud uos momēti: illi d̄
āt quod & si uos dissimuletis: scire tamē uos necesse
ē. Dicere sane possū uiris fortibus: pecuniis: nauibus
equis me superatū: quoq; oīum uos īdigi cū eo ho-
ste certatis: q̄ & horū & fortunæ opuletissimus ē.

Nicophemo.

Vos ī leōtiōz cōciōem miserabili cruciatu pi-
isse enūerasti: eos quom nobis īsidias tēderet: itērmūs
Tu at̄ n̄ itelligis quom calāitosū eoz defles iterritū
n̄ solū his exēplis nobis nō moliris īsidias: sed ī leōti-
nos quos ī bellū: cōtra nos cogis prigiores reddere: ut
ī talē hostē īiuste bellū moueāt Neq; n. fieri pōt eūdē
& odio hēri p̄ crudelitātē: & p̄ mollitiē orēni Quod
si ad uota res succedāt neq; his certamibus uobis ī ui-
dimus: neq; cōtēder̄ dehortamur.

Timonatti.

Lci bello leontinos: ut autem dolori sufficiās:
nec penitus absumaris non omnia tibi significamus
quemadmodum una cum iis thauromenitanos &
zaclenses eorum socios superauimus. Neq; quod ca-
priuos talentis cētū pro his acceptis dimisimus: q̄p-
pe qui nolim te tam foelicis nunciis dolore extinctio ī
merito uideri hominem interemisse.

Policleto medico.

Escio quid de te potius admitter policlete me-
dicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim
aduersam tyranniualitudinem: mores enim tantæ ce-
dis premia uicerunt: per hæc a bo iustitia tua discur-
rens: duobus me periculis periclitatē: ui scilicet in-
curabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Soli nā
q̄ tibi licuit si morbo periissem: tyrānum uideri inte-
remisse. Sin mīus quom quicq̄ mihi dederis: id prō
pro animo ad salutem accederim: me interimere: qđ
tibi plurimum adeiusmodi premia consequenda p-
fuiisset. Verum enim uero noluisti premium iustum
iustæ laudi præfere. Siquidem fortasse occasio illa
temporis ad me interimendum propter morbū iustæ
cædis causa non habuit. Ego igitur quod ita mecum
egens quom in tua essem potestate. dignā tāta uirtu-
te laudem referre nequeo. Hoc unum scio eam te af-
secutum doctrinam: quæ deo digna sit: qui medicinæ
artem inuenit. Verumtamē cū medicinæ & fidei lau-
dibus: nisi ad te animi mei erga te monumenta puri
auri phialas quattuor. Crateres argenteos non nostri
temporis artificii duos. Poculorum thericliorū paria
decē. puellas ipollutas uiginti. Quiq̄gitamilia athico-
rū scīpsi p̄tera & teuctro: ut ī rege meæ dispēsatiōe id
tibi salariū dar & qđ nauū guberatois & corporis cu-
stodes: & r̄liq̄ cētiōes accipiūt puā pfco p̄ tato bñfitio
uicē. Sed addat mīori meæ gratitudī me ofiteri n̄ h̄re
quo pacto pro mentis tibi debitam possim psoluerē.

Vula holum

in epist

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Curat

p

Policleto medico.

Liberaui tui gratia Calleschrum qui mihi tam manifeste insidias fecerat: ut non solum eas confiteretur: sed coniuratos etiam indicaret. Adderetque quo loco & quando & qua ratione me aggressuri essent. Atqui immemoris uiri esse uidebatur hominis salutē ei denegare qui salutem aliis elargiatur simul etiam reputabam meum esse talem gratiam referre medico qui me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ principes: & omnes sanas indigētes. Cognoscat autem suā temeritatē calleschrus quod uitā a te gratiam accipit quam alii iniuste abstulit. Abstulit enim quantum in eo fuit quāuis fortuna nō permiserit.

Messeneiis.

Avdio Policletum medicū uestrū tanquā agri gentinorum p̄ditorem. accusare quod quom me grauissimo morbo laborantem interimere potuisset eo me liberauit & iustitiæ eius laudē in iustitiæ accusationem uertiri neque uos huiusmodi cōfiteri pudet. Ego autem admodum eius artem: sed longe magis eius mores admiror quod quom me tanquā morientem suæ fidei creditū haberet non ut tyrānū interemit. sed ut ægrotū omni conanime in pristinam restituit ualitudinem. atqui uestris calūniis ne minimo quidem detrimento affectus est. Mea uero in se liberalitate iter siculorum ditissio in primis potest ānumerari. Nō igitur ignoro quin ob meam in policletum liberalitatē omnes agri gentinorum p̄ditores: potius quā phalaridis p̄

curflores dici exoptetis.

¶ Messeniis.

Pon ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis: & aliis multis pretiosisq; muneribus quæ diis uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterum faceretis. ut scilicet aut ipsis diis pie offeretis aut iis neglectis iter uos ea partiremini quod ipsi fecistis. Simulata namq; mihi iniuria ac si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerunt: in deos sacrilegium commisistis. Quid enim refert munera iā dicata an tantum destinata diis auferre: utraq; enim illorum non mitentium sunt. Nos igitur gratiam in deos: uos impietatem ostendistis. Siquidem & dantes me & uos rapientes nouerunt. Satis autem habeo: ut deorum qui a uobis spoliati sunt iram expecti uos ipsos scelestos intelligatis. Nam cum ex aliis: tum ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucroputastis. nihil eorum sceleratum esse confitemini nisi forsitan ipsi thesauri duplicem sortem habeant si iter uos distribuantur bonam: malam: si diis dicent. Preterea palam uos impios impietatis arguitis. Principes enim decernendæ hostilis pecuniæ causam ad populum referunt. uos autem populus ad principes. Et quod omnium grauissimum est deos tanq; malos homines si munera a tyranno accipiant proditiōis in simulatis. Verum tres qui sententia uŕa bene rem publicā gerunt: qui uenō semel messanā: quē admodū agrigentū: si quas petierant pecunias dedissem meæ ditioni subdidissent: ipse dimittitis. Cuius rei causa ē. quod eadem estis qua illi sententia neq; libere in

huiusmodi auctores animaduētere potestis: quom omnes capiendis muneribus sitis obnoxii. Sed ne uidear munerū gratia hæc dicere ne minimum quidē hanc amplius curam suscipiam. Meritas uero temeratis uestræ poenas dabit is quos uiolastis & de me & de his quæ ipse in eos ausi estis. Valete. Valete at quom duplicem habeat significationē nolī uos ignorare in deteriore partem esse accipiendam.

¶ Megarensibus.

Non quor de ingratitudine uestra: quod quom de uobis sepe numero bene meritis sim i finiu pro uersa quæ mihi cum finitimis erat falsum cōtra me perhibuistis testimonium. Meā autem accuso stultitiam quod a uobis frequenter laceffit ad huc nō sī factus sapientior. Nam quom nullo unquam tempore nostrum erga uos beneficiorum memores fueritis nos tamen ac si ea nunquā obliuioni mādassetis nostram erga uos beneuolentiam liberalitatemq; semper ostendimus.

¶ Thirseno.

Sic eos qui necessario iuste aliquid admiseruunt posterum meritis expectare poenas oportet: quem admodum in egestentium consilio es concionatus: quom opera ad diuinam prouidentiam rettulisti quæ nam spes de te ipso habēda ē quom nō ex necessitate: sed spōte tua & cōsulto iniqua omnia prolaboris.

¶ Leulippo.

Hilio tuo propter iuuentam: tibi pp senium pccimus quam uis nullam ueniam mereamini. Verum

nisi a temeritate desistatis: neq; illum iuuenta neq; te
seniū eripiet: Immo eo uos grauiori supplicio affici/
raus quo maiore: uenia dignos duximus. 。

¶ Cleostrato.

AD medum mihi risu dignum & admiratione
uidetur ut quispiā ad monitiōibus tuis melior fieri
possit: & continentior. Quippe q̄ alios castigare uult
omni eum crimine libere esse oportet. Tu uero & his
quæ in alios reprehēdis crimībus: & innumeris aliis ob
noxiiis tanq̄ oīo irreprehēibilis: aliorū errores corripis.

¶ Menacli.

TE quos tibi paratos ad pugnam misimus: &
teucro ut pecuniam daret & mādauimus. Si qua alia
te tibi opusest. ne pigeat ad me scribere. Nihil enim
tam magnum a nobis: petieris: qn̄ id tibi libenti ani/
mo largiamur.

¶ Aglao.

THesauros nostros quoscūq; nobis deus largitus
est ad fortunæ mutationes condidimus nō ī sinu ter/
ræ quemadmodum admones. sed ī amicos quia no/
bis dona accipere non dedignantur. Tu uero neq; in
hoc benignum te nobis exhibes: utq̄tum in nobis ē si
principatu deiiciamur ullam spem habere possimus
Atqui si non prius: nunc saltem nunquam depositū
accipias mihi seruandum: & in hoc amici muuere fū/
gare. Nullā enim terræ partē fidam nobis ducius:
si uobis amicis optimis tanq̄ pulueri diffidamus.
Qui si fortunati fueritis: quam uis me aduersa for/
tuna prostrauerit: latus tamen nihilominus fœlicem
me existimabo.

Quom neq; uidear: neq; sit iniustum eum qui pri-
or iniuriam intulerit ulcisci: quom primum nos læse-
ris a nobis postmodum idem expecta. **¶ Herodico.**
¶ Lius iniuria affectus nullam inferenti mineſ-
ultionem ut q̄ minimum apud illum suspectus habe-
atur. Ego autem degeneris uiri officium existimo ne-
scium atq; incautum aggredi. Quare quom me læ-
seris ultionem caueas adimoneo: ut ante expectatiōis
mœtu: tandem ipso supplicio torquearis. **¶**

¶ Arphæto.
¶ Pera tua & his quæ misimus & lōge maioribus
premiis digna sunt. Mea aut pscrutari noli. Nihil, n.
in his potius q̄ silentium ducimus.

¶ Amphinomo.
¶ Quom i uiros bonos aliquid conferro: non dare
mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor.
Quare te rogo ne tāq̄ dantē me: sed debētem tibi gra-
tiam eo quod quæ misimus accepistis: existimes. **¶**

¶ Erythiæ uxori.
¶ T mea causa plurimum tibi debere gratiam
itelligo & cois filii quē tibi reliq̄ erythia. Mea q̄ quō
patria exularē: uidua p̄mā ē q̄ cuipiā nubere malui-
sti: quom te plurimi uxore expeterēt. Filii qm̄ tu i eo:
& m̄is mūere & p̄ris fūcta es: neq; uig; aliū p̄ phala-
ride neq; filiū p̄ paurola tibi delegisti: sed p̄ secūdo ui-
ropriore tenta es p̄ alio at̄ filio quē ex priore conce-
peras edurare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii
gratiam in eā quā spōte tua cœpisti educationē usq;
dum pro ataræ doctus neq; patris amplius nequæ

mr̄is idigeat Hoc ego abs te tanto studio contēdo: nō
quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolē
tia diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Pote
ris aut̄ ex aī tui affectibus pr̄m in filios metu in
tellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoscere.

C. Paurolæ filio

Quod utrumque parētē fili mi amare te de
bet & plurimi facere. Filio nāq; & pium est & hone
stum: ut genitorū: & qui in eum tot beneficia contu
lerit recorderetur. Quod si in altero ab officio desiste
dum sit: patrem potiusq; matrē negligas oportet. Nō
enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatiōe
filiorū officia. Sed hec qdē quom eos tulerit peperit
educauerit: innumeros quēq; alios pro his subit labo
res Ille at̄ quom a matre educatus sit filius & adul
tus nō minus eius se fructū promereri arbitratur qū
nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiar̄
autē quoddam & magis proprium quā ceteræ ma
tres tua in te hēt: propter meum exiliū. ut enī te edu
caret plurimū laboris p̄pessa ē: ab oī curas sola su
stinuit. Tu igitur quæ utriq; parenti officia debes:
uni matri q̄ōnes p te labores subiit redde: paternis
nāq; officiis materno amore satisfacies. Nihil ego ā
plius abs te efflagito: si ī eam quam debes pietatem
ostenderis. Immo & accepisse abs te maiorem imo
dū beneficiū p̄fitebor. Decens ei ē si matri gratiam
p̄ multis ī te officiis rettuleris: maximū a patre be
neficiōe tuō initium existimari.

C. Paurolæ filio.

Que a parte in filium debentur officia tibi Præstiti/
mus paurola. que uero tu patri debes. si quom pos
sis: reddere negligis: uehementer erras. Audio enim
te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contem
nere. Nullum autem aliud abs te pero beneficium:
si hoc spreueris. Atq; scias uelim eruditionis utilita
tē: si mihi obtēperaueris: non eum qui gratiā accepe
rit: sed qui dederit: longe maiorem consecuturū.

¶ Erythiæ uxori.

SI nostre tyrannidis metu paurolā agrigentum
mittere non audes. tibi & tāq; mulieri: & tāq; matri
unico. filio timenti ignoscimus. Sin tāq; sola non me
cum eum genueris. soli tibi habendum censes: ini/
quæ causam parentum diiudicas. Rigidissimo enī
iure patris filius est: non matris humani uero utrius
q; par. Si autem quod aliquando patri filium cesse
ris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo cē
sendū ē. q; ne particeps quidem unquā fuerit. Aequi/
orem igitur te presteris: si eū ad me miseris: non se
rius: sed q̄primū: cum his muneribus ad te rediturū
quæ phalaridis & erythiæ filium deceant. Vt si nō
mecum. sine me saltem opulenter & laute uiuere pos
sis. Quis enim familiariū gratia: uxore & filio ne
glectis locuplectari cuperet? ego sane uestri studio
sus: ut uirū & partem decet statui rege meage non mo
dicam patrem in uobis dilectissimis collocare. Et quā
celeri me quidem: cū aliorū tu aduentantis senectus/
tis gratia: maxime autem ppter mortū qui nup mi
hi grauissus cōtigit: q̄ppe q; me admonet ut ultimū

uitæ terminum homini præsentem diem semper exi-
stimè Aduentum autem ex certa agrigentum: & rur-
sum ad te reditum: patris beniuolentia tutiorem: quàm
maternus moeror prestabit.

C. Paurolæ filio.

Quoniam abs te sexcentorum aureorum pondo:
& bonæ fortunæ: & eius qui misit gratia accepimus
Qua nos ea tantum die qua patris diis pro uictoria
aduersus leōtinos uota soluimus coronati dono ma-
tri tuæ erythiæ misimus: Neminem enim tam pre-
tiosum munere quam matrem digniorem inuenimus
Vtinam tu & decentior nobis & gloriosior corona fi-
as: quom parentum uotis: ut te decet: satifeceris.

C. Paurolæ filio.

Quoniam in himeram necessario uenissem stesicori
filias: quom poemata canerent audiui. Partim quæ
stesicorus prim quæ ipse uirgines ediderant. Harum
uero carmina stesicori carminibus in fericra Aliorū
at: liquis ea compararet longe erant elegantiōra Quā
obrem & eum qui docuerat: & eas quæ præter natu-
ram: in tantam uenerant eruditionem. foelicissimas
duximus. Age igitur paurola: maxime enī hac quo-
q; causa delidero: ut doctrinæ inuigiles. qua tandē
sententia corpus armis uenationibus aliisq; exerces
laboribus. Animum at grecis litteris disciplinisq; in-
cultū reliquis: & quē primū & non solū in his exer-
ceri oportuerat. corporis ei cura ē hūda bōe ualitudis
uel corroborandorū mēbroꝝ grā nisi q̄s in sacris agoni-
b) exerceri uelit aī uero mors oēs eū intelligē oportet

dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod plerique accu/
sant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iu/
re ipso conueuiat: iccirco uires corporis exeres: tan/
quam tibi ad huiusmodi principatum assequendū
necessarias. Verum si recte sapias: ab eo quem prin/
cipatus pœter sententiam accipies: qui non sponte:
sed coactus hanc sibi uitam delegit. Qui tyrannidē
expertus, tyranno subiectus: quā tyrannus esse mal/
let. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat
aliis incommodis liber. Tyrannus autem & qui ex/
trinsecus insidias moliuntur: & qui se custodiunt ti/
met. Neesse nanq; est ut in formidine & miseria ip/
sos primum uereatur custodes. Quare sapientius ac/
cepta consulentis patris beniuolentia: æqualē te om/
nibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculo/
rum sine ulla quiete arbitrium & hostibus & hostiū
filiis relinquo: Quod si rerum inexperientia & iu/
uentute pulchrum quiddam & iucundum tyrannidē
& non potius supremas calamitates existimas: maio/
rem immodum aberas: & profecto ob eius ignoratio/
nem. Verum ramen deum precare ut nunq; ī tyrāni/
cæ fortunæ experientiā uenias:

C. Camarinensibus
In gelliā misi: & ad leontinos & ad uos item
mittendum existimaui: ut mihi impresētia auxilio
essetis. Neq; enim armis: neq; equis indigemus neq;
uiris quoq; uaciam dicitis habere ciuitatem sed pe/
cunia. Leontini nobis quinque talenta q̄primum mi/
serunt. gellii p̄miserūt decem. Vos autē neq; leontinis

tardiores: neq; gelliis minus liberales arbitramur:

Lycino.

Non recte in leōtinorū concione: me ac si affuissē: tibiq; potuissē respondere: interrogasti. *Quis* unde quibus ue sim pgenitoribus. Ego uero quēadmodū metipsū phalarī laudamātis filiū genere astyphalēsem: patria exulem tyrānum agrigentīnorum multa expertum & aīo ī hūc usq; diē īuictō. Nō se secus uoui lycinū cynedū ī pueris. in iuuenibus salacē: ī mulieribus adulterū: remerariū in legibus: luxurio sū ī uoluptatibus: segnē ī pace: ī bello desertorē q et tuage ī me cōcionū & horum quibus te reprehendo scelerū mihi poenas dabis: si nō citius: ad saltē quonī leontīni meo ī se bello defessi te mihi captū tradent.

Leontinis.

Si meū cōtra uos bellū solui desideratis: nihil ue riti. mihi lycinū tradite: ut omni ira & indignatione ī eum effusa: a meo in ciuitatē uestrā furore desistā. nihil enim in eum grauius animaduertemus: q̄ uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

Leonidam quem res meas exploratum misistis captū a me: cum interimeī possem: liberaui. Non ut uobis rem gratam facerem sed ne quārerē qui uobis meum contra uos belli apparatus certo signifi caret. Et enim ipse sine cruciatu: libere mihi uestros cōtra me paratus aperuit. Vos scilicet omnium indignos prāter quam famis et formidinis: quibuis abū dare plurimum uos attestatur.

¶ Samear,

Quom mores tuos optimos: & incredibilem erga omnes humanitatem intelligam: quodque proximo/ rum foelicitates pie & humane proprios dolores ducas & calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & nauali pugna: & legionibus: & equestri tandem certamine uicisse: ut hoc nuntio quemadmodum bonum benignumque uirum deceat: perpetuo doleas ingenioque & tam perditis tuis moribus debitas poenas suas.

¶ Pythagoræ philosopho.

Phalaridis tyranni a pythagoræ philosophia differre plurimum uidetur: nihil tamen prohibet quin rebus etiam sic se habentibus certum nostri periculum faciamus. Fieri enim potest: ut quæ longe distant in idem redigat consuetudo. Nos ex his quæ de te accepimus: uirum te optimum esse nobis persuademus. Tu autem noli adhuc de nobis ferre sententiam. falsa enim quæ de te habetur opinio me offendit. Verum mihi totus non est ad te accessus: propter meam quæ accusor tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus uenire. capi facile possem: si armatus & militum munitus praesidio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad me: & sine motu adud me esse: & mei periculum facere poteris. Si tanquam tyrannum me spectaueris: priuatum: potiusquam tyrannum inuenies. Sin ut priuatum: habentem etiam aliquid ex necessitate tyranni. Hunc enim principatum nullo pacto sine crudelitate optinere possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta esse posset: non alioque modo gratia: sed hac quaque tecum esse

desidero. Viam namq; mitiorē tuis aggrediar admo-
nitionibus: si una cum pythagoræ sententia: ueritas
quoq; certam mihi salutem pollicebitur.

¶ Thoraci.

¶ Tum me ipsum tanq; obscure scripseri: an-
te tanq; consulto intelligere nolis accusem: nescio. Vi-
ginti inquam milia tibi ex rationibus restant. sit aper-
tus doceri uis: q; te alia quā uelis ratione doceāt bre-
ui a nobis expecta.

¶ Ariphradī.

ME meritas: & iuuentutis inscitia innumeros
homines perdidisti. quibus duobus affectibus
filiū tuū agi: non ignores uelim. Qui quem
me hisdē quos memoraui furonibus ad uindictā pro-
uocari: me tamē continui: tibi nō illi ignoscēs. Mul-
torū enī testimonia incredibilis tua perhibetur hūmi-
tas. Idcirco nō putauī cū filii malitiā nihil malemeri-
ti patris senectā dolore afficiendā. Quippe q; quem
unū duntaxat filiū habeas: & si omnino malū: alteri-
us tamē successoris inopia diligis: prauitatē enī filii:
patris beniuolētia uicit. Verū nisi iam desinat: tūisq;
& meis pareat admonitionibus: non ignoret & tibi &
mihi breui meritas pœnas daturum. Ne aut malitiæ
pertinaciam ignoratione excuset: eadem dare: & ad-
te: & ad illum epistola misimus.

¶ Niceneto.

¶ Mod sepē mero patri tuo scripsimus imonitū facerē:
ut a te meritate cessares: effecit forsītā ut odii tui formi-
dī ē id nos rogasse arbitrareris. Ego nō an sic se hēat me

scribendum quidem cēseo. Atqui cum itelligerē patrem tuū senē modestissimū: neq; alios hēf filios illius misertus: & nimia tuā ob aratem audaciā parēs in hunc usq; diem te pertuli. Te autem neq; patris in unico filio periclitantis senectā miseret: neq; tibi consulis qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniam nihil in te grauius aīmaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod nequē lōge te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolī thimandrū imitari sed utili potius iūico q̄ exitioso cōsultorū uti uelis.

¶ Anthimacō.

Si reddere mutuū potes et tamen non reddis spōte tua malus es. Si quod reddes nō habes & si malus omnino nō sis: lēdis tamē Inuoluntaria: n. si hūane cōsiderentur uenia digna sunt. Atqui ueniam reddēdi dilationem: non penitus desperationē esse scias.

¶ Aristhomeni.

Noli agere ferre uulnera quā in bello accepimus grata tñ mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verum tantum abest: ut ea iūquiore aīo ferā: & si parum a morte abfuerim: ut & si diutius me uicturum mihi persuadeam: optassem: celerius in bello occubu isse. Quid enim uiro generoso melius q̄ i uirtutis & uictoriae contentione fortiter uitam finire.

¶ Xenopyti.

Non me perturbant calumniā: neq; opiniones quas de me homines habent: q̄ iniuste me accusant

nec ulla alia causa: quia euenire intelligo, alios na-
tura malos, me aut huiusmodi esse necessitate: quæ
dispotentior est. Verum hoc iuicè differimus: quod quom-
mihi principatus gratia plura liceat: quod si mihi profiteor.
Vos aut priuati legum formidite: opera uestra dissimulatis.

Cathaniis.

Vos ad me ciues uestri captiui deducerent:
non nullos: quom omni spe decidissent: quod non admo-
dum uobis eorum uita curæ erat: liberaui. Non quod
mei erga uos odii obliuiscerer, maxime namque obliui-
sus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis acci-
pere satis mihi existimarem. Verum quom pro meri-
tis mihi poenas dabit: quot & quanta in me admise-
rit: uobis commemorabuntur.

Cathaniis.

Nos fortasse satis mihi poenarum dedisse de his
arbitramini: quæ in me: & meos inique egistis: quom
pro triginta uiris impie a uobis combustis: quingen-
tos milites: pro septem direptis talentis: plurimos cen-
sus amiseritis. Ego uero quæ in hunc usque diem pas-
si, eorum quæ passuri estis, pro hoemium fuisse annu-
tior: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala
inferent confiteri erubescendum sit. Non tamen con-
tra uos odium meum remittam, donec quæ mundum
regit prouidentia, eandem in eo gubernando seriem
prosequetur. Indicam autem uobis bellum: non tam
mea: quam deorum gratia in quorum manibus est ser-
uare omnia & perdere est, siquidem diuinam sortem,
ut reliqua naturæ elementa et neus ignis sortitus est

in quem quom impie innocentes uiros proieceritis. n̄
phalarim: sed qui omnia conspiciatur solem uobis si/
micum comparastis. ¶ Crithophemo.

Boni amici officium: & tu: & omnes qui plus
æquo meam extollitis fortitudinem facitis: quom cō
silio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædica
ris. Certo autem scimus quæ necessaria fuerūt: nos
diligenter prouidisse. exoptatissimam uero uictoriā
a fortuna confectam. Nihil est enim in humanis re/
bus: uir amicissime: siue magnum sit: siue: exiguum
quin illius nutu agatur.

¶ Polignoto.
Quod donare tibi aliquid imposterum: & scribere
desinam polignote. Cessato autem & tu a laudibus:
quas de me apud alios prædicas. Re enī me accusas:
quom mea renuis munera: uerbis me: & laudibus p/
sequeris. Neq; animaduertis sermonem: rerū umbrā
a sapientioribus existimatum. ¶ Alciocho.

Loriari profecto de nobilitate: ut d̄ alio quo
uis bono licet. Ego autem uirtutem solam nobilitatē
scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidem posset:
alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris
ignobilis: ipseq; se ipso & abiectissimis ignobilior. Ita
q; animi uirtute apud siracusanos laudibus proseq
debes: non maiorum mortuam in ignobilibus suce/
foris nobilitatem. ¶ Demotheli.

Gnosco tibi quod ita me admoneas: q; enim
nunq̄ tyrannus fueris: tyranno tyrannidem deponere/
re consulis: ne q; deorum mihi quēpiam affers secu

ritatis fidei uisorem: cui fortasse fidem habere possē:
Te autem dignum censes: cui tanta de te acquiescam
neq; animaduertis fere periculosius esse deponere pri
cipatum: quam occupare. Assumam ita de tyrānide:
quemadmodum de generatione & uita. sentiendū ē:
Neq; enim homo: si fieri posset: ut antequam nascere
tur quæ nā mala passurus esset audiret. nasci unquā
uoluisset. Neq; priuatus qui tyrannidi studeret: si il
lius intelligeret calamitates: tyrānus potiusq; priua
tus esse uellet. Sic demotheles homini non nasci: &
prinatum quam tyrannum esse utilius intelligo.

Quod si ante occupatam tyrannidem: eius mi
hi narrasses conditionem: & hoc mihi tunc dedis
ses consilium: obtemperassem profecto. Sed quom ty
rannus sim: & principatu coactus in multa incideri:
non modo hominum nemo: sed ne deorum quidem
potentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi
persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quātiſ
q; nos affectos suppliciis ab iis in quos grauius aīad
uertimus: uitam profecto finire cogeremur.

● Epycharmo.

M Vum & demothelis de deponenda tyrānide
consilium: non ab odio: sed rerum ignoratione profe
ctum intelligo. Agredi enim tyrannidem appetentis
est: desistere autem minime: propter multa quæ a ty
ranno iniuste comittuntur. quemadmodum sagit
tarius: quom primum sagittas emisit: non amplius
habet eius reuocandi potestatem. **Q**uod si fieri po
rest ut huius tyrannidis tollatur incium: id facire

quæso. Sin nequit: sciatis uel i: longe mius fieri posse
ut uestri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

S Vfficis solus nobis: quom iustos nos arbitraris
& si nemo huiusmodi tuo de me testimonio credat.
Vnus enim: & talis uir omnis mihi siciliæ norma &
regula est. **T**emerariam autem multitudinem lo
co solitudinis: & nullius hominis habendam cense
mus. uel ad implendum locum qui solus esset: solitu
dinis supplementum exstimamus. **C**ui & ignora
ri: & deteriores quam sumus: uideri: fortasse non est i
utile. Sed multos habes tui similes. Hominum enim
præstantiam: non numerum: reputamus: cū quibus
nosti nos & bonos esse: & æquos. Qued & si solus eēs:
fatis nos abūdare testibus: neq; aliorum egere lau
dibus duceremus.

Hippolitioni.

A Dicum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum
autem tibi securitatis iusiurandum damus: sed fidē.
quod si uerbis meis non credis: nunc profecto me in
iuria afficis. non quom mihi accusatus es: quom enī
non ignores: nemini me unquam fidem fregisse. Ac
si de me male sentias: petis iusiurandum. Verū quid
refert ad pietatem: iusiurandum ne an fides frangat?
utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

S I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō
fidis: prudentiam meam: non malitiam: accusas. Sin
ex meis. mei ignorance plurimum aberras. Tantū

enim abest ut fidem frāgam: ut quom ex animi mei
sententia cæteris supra quam liceat: credam. ac si fir
miorem fidei pietatem habeant: sæpenumero dece
ptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude sisus: nihil a
me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio cō
firmare poteris: ea fide phalarī esse: ut neminem un
quam decipiat.

¶ Nyciā.

Idem de rebus quibus filium tuum odio ha
bes: qui mores tuos non imitatur: ab omnibus diligi
tur. ex quo intelligere potes: te his omnibus inuisum
esse qui eum amore prosequuntur.

¶ Adimāntho.

Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter
uestrum sit peior: quom tu illum: ille cōtra te peiorē
attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum
habeo. Cæteris hominibus illū ite etiā illo iniquorem.

¶ Egestensibus.

Olite meos exules recipere: nemo unquā pha
larim neque in bona: neque in mala referenda grā
uicit. Hoc uos ex leontinorum: & melitensium causa
probe intelligere potestis quorum a lteris libertatis: le
ontis seruitutis auctores fuimus. His quod triremes
meas summerferunt. Melitensibus uero q̄ sūmerfas
recuperare curauerunt.

¶ Antistheni & thetimo.

Ex his quæ misi muneribus: antissthene partem
thetimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam
habeo: de altero nihil q̄ror ille. n. quem accepit meas
nō mīuit facultates. hic uero nullo me dāno affecit:

Menedi.
Non te peniteat bonum euasisse: si uis a pater/
na iniquitate alienus existimari. Aliter superioris
tēporis apud camariēses bonam de te opinionē amit
tes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ip
sa bonus fuisse uideberis.

MEpistrato.
Non secus quam ad fortunatum aliquē ad mē
scribere uideris. Ego autem conditionem meam tibi
paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbū fu
isse. A iuuetā fati iniquitate patria exulasse. Res me
as maiore ex parte amisisse, Barbaris educatum esse
moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse.
Neq; solum ab hostibus sed ab iis quos sum benefi
ciis persecutus insidiis circumueniri & tyrannum ui
tam in tyrannide deprecari. Si hoc in quam est fortu
natum esse fortunati profecto sumus.

COnetori.
Tu & omnes amici hoc sane mihi facietis
gratissimum: si nihil de me percōtabimini
neq; curiosius inq̄retis: nisi quod ipse uoluerō. Eius
modi enī fortuna opprimimur: ut nostra cognita con
ditione: letari magis inimici: quam in cognita ægre
amici ferre possint.

Alsonico.
Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hor
taris: libens obliuiscar. Mortalis enī quom simus: in
mortale (ut aiunt) odium seruare minime decet. Py
thonis autem aduersum me īmanitatem: nō: modo

12
uius obliuioni n̄ mandabo: sed n̄ mortuus quidē:
quod omnibus uita functis euenire consueuit. Qui ip
pe qui iniquitatē omniū maximā ī me molitus ē. si q/
dem post meū exilium erythiā uxore quem eius nu/
ptiis recusatis: me sequi uellet ueneno necauit. c

¶ Tralinori.

Astellū qđ tu dū oppugnareſ reliqſti excursio
ne a teucro facta: ea celeritate euerſum eſt: ut ocius id
captum: q̄ hanc epiſtolam ſcripta ſcias uelim. ♦

¶ Abaridi.

A Vdiote clarorū uirorū: cōſuetudinis gratia: ex
hiperboreis ad n̄ras uſq; regiōes aduentaffe. Teq; &
pythagoræ phō: & ſthelicoro p̄etæ: & aliis q̄buſdā
grecoꝝ p̄ſtatiſſis oꝝreſſū: & ab iis multa didiciſſe. Cu
pere autem te alios conuenire: qui te quas ignoras hi
ſtorias doceant. Quod ſi ab iis qui me calumniant
antea perſuaſus es: eſſe me qualem p̄dicant: haud
facile eſt diſſuadere. Sin ueritatem: cum ab omib;:
tum maxime a ſapientibus diſquirendam cēſes: ad
me uenias: quemadmodū plariq; alii clari uiri: me/
cū cōmoraturus. Ip̄a. n. noueris expiētia: cætera apud
me & melius & hōeſtius: & ſi mihi de me ip̄o libere lo
qui licet: addo & hūanius quā p̄ſēs fortuna pati ui
deat: & diſpoſita & conſtituta eē. phalarīq; q̄ hęc &
gubernat: & ornat: & nemīe eoꝝ q̄ maxime ī his lau/
dantur: inferiore.

¶ Orſitocho.

Si p̄pterea q̄ pythagoras philoſophus ſepanūero a
m accerſitus huc uēit noluērit: quē ad mōum cū q̄ m̄a
fugeret & cōſuetudinē laudaſti mihi calūniā attulit quod

nūc ad me uenerit. & quintum iam mensem una me
cum in uoluptatibus sit: mihi profecto laudi est.
Apud me enim ne breui quidem momento perman-
sisset: nisi mores nostri conuenissent:

Egesippo.

MV fortasse & alii consanguinei qui ægre fertis
clisthenis exilium: eum sibi male consuluisse in his
quibus patria pulsus est: nūc tandē cognoscitis: quom
nullius remedii tempus sit: nisi poenitentia. Ego autē
quom inani gloria maxime in repu. uersaretur: tum
maiores in modum eius uicem dolebam. Et litteris
ad eum meis: rerum exitum testatus sum. Ipse uero
honorum uoluptate elatus agebatur: fortuæ imme-
mor. Et nos nugas & deliramenta scribere: tāq̃ reipu.
omnino ex parte arbitrabatur. Vel potius ac si tyran-
nidis nostræ gratia: nolemus quēpiā uidere recte rē-
publi. administrantem. quo ad magis quam opus fu-
erit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq; nō
mediocri detrimento: non phalarim ciuilis guberna-
tionis propter principatū: sed se ipsum: uulgi penitus
ignarū cognouit. Eiusmodi nanq; uulgi ē: ut ī ca-
lamitates se sequētes alliciat: & p̃cipia euentibus nō
cōsentiāt. Ego igit̃ & q̃cunq; nō omnino stultus ē: est.
mallē ut ī cerra me multitudo sibilis: quā honoribus
p̃sequeret. Odiū nāq; eius citius q̃ accēdat̃ extinguit̃:
neq; q̃bus exardescit tēporibus ualde dānosū ē. Eius
āt beniuolentiæ opinio: exilia: mortes: p̃scriptiones
uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouem maximū
egesippe: ut sc̃imus: sic te alloq̃mur. Populus. omnis

temerarius ē. demens desidiosus: p̄optissimus in
quodcūq; cōtigerit mutare sententiam: p̄fidus:incer
tus:uelox p̄ditor. fraudulētus. uoce t̄m utilis & ad irā
& laudē facilis. hoc ē ut q; ī agēda re. pu. p̄pulo: pla
cere amittit: hō estis p̄reat cōtūeliis. Nōnulli t̄m adeo
īlaniūt: & temerario īpetu uel ea potius rabie p̄cipi
tes ferūt ut nō rātum filiorum fragrent desiderio. &
nuptiis intenti non libentius uxores conspicientur: &
pecuniarū cupidi non sic eis inuigilent: & ar̄norum
belli quorū olympicorū agonum gratias: studiosi non
tantopere horum singulis delectentur: quā qui mise
ram gloriam: inanes honores: & plausū in suum: de
trimentum aucupantur. ¶ Quorū uicem familiares
maxime dolore. Inimicos uero l̄etitia prosequi opor
ter. Vos at̄ clisthenis necessarii eū consolamini si for
sā iniquore aīo res hūanas patiat. Eiq; ne amplius his
se rebus īmisceris: ac si maiore īmodū erret dissuadetis.

Autonoa:

Argentū tibi post acceptas litteras morati missius
existimamus enim nō gratiā modo tempus esse: sed
celeritatis. Tria igitur talenta: quæ petisti: dedimus
ut soluta pro filio multa: in patriā ab exilio reuoce
tur ne diutius profugus haberet. Ipsa nanq; experiē
tia plane nouimus. quam calamitosum sit exilium.
Cæterum & alia tria sponte nostra dedimus: ut pu
blicas possessiōes recuperes. ī posterū uero clisthe
nē admoneo: ut a gerenda republica absteat: neue
amplius his se exerceat negociis: in quibus publica
utilitas: priuatū odium comparatur. Et licet suos ipse

affectus nequeat moderari. Cōsobrini tamen utatur
exēplis: qui reipu. ignoratione patria pulsus: ne occu-
pata qdē tyrannide: in ea restitutus sum. Neq; adeo
iucundū principatū existimo: quā acerbū exiliū. Hæc
ego per deos ad uos scribo: nō quod quæ muneria ad
uos nisi dolore me afficiāt: sed casus uestros misera-
tus. Neq; ut nihil āplius uobis elargiar: sed ut me in
meliore fortuna utamini: in q̄ quem familiares mei
me utētur: his me promptius atq; liberalius exhibebo.

Cliffheni.

Non quod multi solēt: qui quom admonitio-
nibus nihil profecerūt: re cōfecta: exprobrāt. id ego fa-
cere uolui: neq; iccirco hāc epistolā ad te mittēdā ar-
bitratus sū: ut ī quo p̄ter sententiā aberrasti: quom op-
timis meis nō obtēperares cōsiliis augerē tibi calami-
tatē. Nihil enī aliud mihi eiusmodi homines moliri
uidētur: quā consiliū suum maximis extollētes lau-
dibus: qui in aduersam fortunā inciderint accusare:
quod neq; suam ipsi prænorint utilitatem: neq; moni-
tionibus paruerint. Ego uero quom impendentia ti-
bi mala itelligerem: ne his opprimereris: familiariter
te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis: quæ utinā
nunq̄ accidissent: ipse quocq; tecum errasse: & tecum
miser esse mihi uideor: premonui ne accideret. Nunc
autem seu casu: seu consulto: ita se res habuerit: tecū
simul dolore afficimur. Neq; ter aduersa exprobramus
fortunam: sed pro uinibus ea ne te opprimeret: contē-
dimus. Hæc quom ad optimam matrem tuam ue-
neris: plane cognosces. Tu uero iniquus es qui ne pa-

tria quidem pulsus apud nos: ut tui amicissimos: exi-
lium solari uoluisti. Quod si alia qua uis causa fece-
ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te re-
prehenderet: quom prae monitus mihi non obtempe-
raueris: huc te uenire puduit: quodammodo tibi gra-
tutor: quod tam recte sapias. Quippe quem praeteriti
erroris puduit: in eundem non amplius prolapsus.
existimandum est.

L. Leontidi.

Quid uis us es ad camarinenses rationibus
ut bellum contra me moueant. Certo tamen
scias non recte te suasisse: non enim inani-
bus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur:
sed rebus ipsis quas experti camarinenses. rursus ira-
ti phalaridis periculum facere noluerunt: quom sua-
uiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

Ago me uobis libertatis auctorem fuisse arbi-
tror: de ea tamen non conqueror: & si ingratiissimi er-
ga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepi-
stis redite quo adeo mihi hoc tempore opus est: ut p-
omnem siciliam pecunias mutuo petitem miseri.

Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gel-
lii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintenses.
Quid igitur per duos animi uobis est: quom tot mu-
tuatas pecunias nobis non redditis: quom si in quos
nullū contulimus beneficium sue nobis elargiant.
Quod si illi q nobis pmiserūt audierūt sibi nos iccirco

graues esse quod credita non exigimus: nunquā amplius quicquam nobis daturos existimatis: Equidē non arbitror: sed secum reputabunt. q̄ q̄ sua exiger negligit. negliget etiam soluere creditoribus. his igit̄ rationibus mea mihi non reddere tandem p̄deat. Quod si hæc non p̄fecerint. non ignoretis eam nos rationem aggressuros: qua uos ad soluendum debitū compellemus.

¶ Ennensibus.

EX tor pecuniis quas mutuo a nobis accepistis: octo dūtaxat talēta: quo maxime tempore pecuniis egebamus. ut nobis solueritis reliquas uobis elargiti mōuimus. At uos neq; sic modū uliū seruaſtis. quatuor enim talentis ad nos ægre missis: reliquum adhuc retinetis. Et p̄ deos non tam iniquo animo huius pecuniæ quā largitæ gratiæ damnum feriūs. Decisio enim debiti: & si patiamur quattuor dūtaxat talentorū. ingrātudo supra decē detrimētū affert. Vos autem: & reddere simul & habere nobis gratiā iactabitis. q̄re nulla de ingrātitudine uestra bōa spes relinq̄t. si quom reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia: quom a legatis uestris exhaustum ærarium: & priuatū pecūiā uos contulisse audiam. hoc etiam debito uestrā libero ciuitatem: Vel si placet quæ accepit: reddere paratus sū mō in reipu. utilitatem nō in eius direptores conferatis. quo fit ut pauperes publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini: nolite quæso id contendere. simul

enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etiam uobis
sumptum condonamus.

Ennestibus.
Non largitæ pecuniæ poenitentia uiri ennēses
hanc uobis epistolam mittimus: sed ut firmam a me
gratiam ineatis: quom iure in periandrum anima ad
uerteritis. Nam quod uere ciuitas pecuniam habue-
rit: sed falsa utatur excusatione: ut ea creditores priue-
tur: inditio mihi est quod falso furtum aducitis: si
quidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nūc
tanq̃ pauperes esse & pecuniis indigere. nunc autē tā
quā diuites multa ex publicis rēbus ad raptores p̃ice-
re. Sed aut raptoribus diuites eē oportet: aut furibus
pauperes. Quod si pecunias publicas tanquam diui-
tes raptoribus elargimī. Creditoribus autem p̃ ciuita-
tis gubernatores tanq̃ pauperes denegatis Primū qđ
sane grauius est inique facitis: quom nemo uobis ī-
iuria fieri patiat. Deinde lōge iustius est quod mu-
tuo accepistis persolueri creditori: quom diripientiū
gratia non possitis: quam phalaride nomine īnume-
ris suis priuato pecuniis direfcere periandrum: Itaq;
licet uel pecuniis nostris seruatis propriam mihi ha-
bere grām: uel p̃ditis exigī etiā quas donauimus.

Hieronī.
Vom multa de te: & de cōcione quā cōtra me
ad leontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamē
supfluis uti uerbis: nisi qđ culicē elephas indus non
curat.

Aristheneto.
Non iniquo animo senectam fero: neque tyran-

nidis robur confēuit: sed phalaris. Tuo at̄ dolore af/
ficio: quom mihi tantopere timeas. Fatum nanq; ad
ueniet: & si aristhenetus maiorem immodū nostri solī
titudine conficiantur: sed longe molesta. Satiū ē enī
pati qui nil uereť: q̄ prius siq; timeret: ut poetici quoq;
exemplis ad te scribam: ¶ Melitenſibus.

P Erſuaſerunt mihi legati ueſtri: ut uobis pecuni
am mutuarem: quāuis in praeſentia aſſiduis bellis his
exhaustus ſim. Sed ut aiunt. ad amicos nulla utendū
eſt excuſatione. Verum nolite quaſo nōnullorum
mores ſectari: qui quom mutuū accipiunt honeſtiſ/
ſimis nominibus: quom exigitur: grauiffimis credito
res appellant: rem proſecto neq; iuſtam: neq; gratam.
Decet enim qui beneficium accipit eorum qui dede/
rint meminiffe: & quo ad debito ſe ſoluerint: eoſdem
creditores exiſti mare. & ſiue boni ſint tāq; bonis: ſiue
mali tanq; malis id perſoluere. Si quidem & bōis mo
ribus praedito: & paruis æquum eſt creditum reddere.
Et quidem melitenſes: & quom mutuū do: & quom
exigo: idē ipſe ſū: & mihi ipſi ſimilimus. Quibus au
tem datur in mores pro tempore: ut aiunt. Candeōtas
pro ſubiecto ſolo colorem mutant. Quippe quom ac
cipiunt: ut benemeritum: ut deum creditorem laudāt
¶ Quom repoſcuntur in eum ut tyrannum: ut impi/
um inuehuntur. ¶ Præterea non ignoro longe ſa
tius eſſe quom amiſſurus ſis pecuniam priuato ho/
mini mutuare: quam ciuitati. Nam ſi a priuato abne
gat: inimicū unū: & cū imbecillū tibi cōparas. Sin a
ciuitate: neq; damnum minus eſt: & plurimorū odiū

contra his. Non tamen hoc uobis crimen scribimus:
sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim i
rebus semper uos memores:& in commertiis & nego
ciis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis
ignomiosius esse plures uni iniuriam facere: q̄ unū
pluribus. Non enī credibile: ut unus multos: sed mul
ti unum uerisimilius contēnant.

¶ Melitenſibus.

Non laudum uestrarum contemptu melitenſes
legatos uestros cum his signatis remisimū: sed qm̄
non sinunt me mea opera laudari. Vos forsitan qua
lem me uideri uultis: talem apud alios existimari ar
bitramini. Ego autem non ignoro quod cæteri omēs
me malum existimant. Vos uero & si bonum me di
citis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persua
dere: sed potius ad falsas hominū existimatiōes uo
bis essem nocumento: quando quidem pessimum ho
mīem nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaquā lau
daturos omnes prædicarēt. Quamobrem: quom uos
iniuste mali: ego nulla ex parte meipso demērior exi
stimare: has laudes uestras nō necessarias duximus.

¶ Menesicli.

Fortuna tua admodum nos delectauit: quom
& si maiorem immodum filium optares: filiam tibi
genitam accepimus. quam eo tibi cariorem fortunā
arbitramur: qđ loco filii nata ē. Solet nāq; filia: quam
mares longe pluriſ parentes facere. ¶ Nostra autem
raunera tum demum tibi grata esse sensero. quom nō
modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam

si quid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certio-
res facies. Pluribus enim iam & magis preciosis rebus
tibi opus est filiae gratia.

M. Elcandro.
Eq; tu: neq; hominum quispiam me unq; per-
terrere uerbis fortasse: & si nihil dicam: mi dicere arbi-
traris. sed ne rebus quidem speret: quippe qui n̄ igna-
rus bellicae rei sum: neq; iniuste: neq; supra uires quic-
quam audeo: & frequentes & insperatas temporū mu-
tationes nouimus. Fortunae praeterea instabilitatem: di-
cere magis possumus quam audire. Accedit ad hoc quod
quantum nemo alius: cum nobis ipsis: tum deo con-
fidimus: qui nos contra omnium iniurias tuebitur: in
quo certissima mihi spes est: ut quicumq; mihi insi-
dias moliantur: in meam redigam potestatem.

M. Lisino.
Non cessabis ab insana insane lysine: neq; parces
tibi triginta annos natus: quin cum huiusmodi pluri-
bus grauiore quam ferre possis: inimicos tibi facere
experiaris. sed & uersus in me & tragoedias scribis: ac
si dolore me his afficias. Verum tu omni grauiore
tragoedia res caueas.

M. Cebri.
Vid tandem nostros mores admirati: ac si gra-
uiores utamur supplicis in: eos qui nobis insidias
moliuntur: his non preterremini? sed eorum qui cru-
ciantur casibus comploratis: eis non consulitis: ne pha-
larum iniuria afficiant. Longe enim mihi satius est:
non compelli in huiusmodi propulsandae iniuriae ne-
cessitate: & uobis sane commodius non uti semper te

meritate. Nam si uestri memores non latent quo pacto in me consuleretis: nisi talem me in suppliciis exhiberem? quo in maxima quoque formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus

Euthemonos

Nihil in his mentitus es quorum me apud siracusanos insimulas: omnia plane confiteor. Verum si pari ratione: & ego iis qui me ita laedunt: ut nulla digni sint uenia & uostam temere: & mihi & uobis insidias moliri parceretis: neque me quispiam tanquam nefarium accusaret: neque uestrum: tanquam grauissimo actorum supplicio misereretur.

Cleobulos

Non psuastisti camarinensibus: ut bellum mihi indicerent: quo maiorem immodum singulis concionibus annitereris. Quippe qui non ignorant rebus ipsis: non oratorum uerbis bellum geri. Quamobrem si uis ut id aggrediatur: utile futurum eis ostendas. Quod si ne hoc quidem pacto more tibi gesserint. mutata sententia: contra admoneas. ita fortasse res tibi ad uotum succedet. ex duobus enim alterum in praesentia: aut sententia tua inutilis: aut consultorem nullius rei opinatur. ego uero utrumque. Certo tamen scias uel: quare contra nos adortus es: non inanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: quae expropterea: non amplius mihi insidias moliti sunt. Quod quomodo camarinenses plane sciant: nolunt rursum irati phalaridis piculum facere: quomodo suum uicem me amicum experiantur.

Cleodico:

Nimodum grauia supra uires tuas consultaasti

c iii

cleodice. unde tibi spes phalarim posse malo aliquo
afficere: ut rem gratam faciasthracis credonis nepti:
uxori autem antandri qui dominum suum iteremitt:
ex quo contra naturæ legem iniuria illata ditatus ē:
sed in tantam non prorumpam indignationē: ut sce/
lera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulciscere
mur dignum putaremus: non uerbis dūtaxat: sed re
ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput
& genus tuum retorquere possemus.

¶ Neotiadæ.

Nihil grauius in te consulere uolumus: quom
plura in te bona q̃ mala inueniamus. Quamobrem
hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori
animi affectu contra te uti cogas.

¶ Polluci.

Admirari ex tuis expistolis admodum uideris
uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempo
re audentius quam tyranni soleant: libere me omni/
bus crederem. Nunc ne necessariis quidē ad me adi/
tus pateat. Ego autem meticulosior omnes fugere mi
hi persuasi. fidem enim non modo non in aliis: sed
ne in amicis quidem firmam inuenimus. Idcirco oīa
summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitu/
dinem: & auia numidarum lustra: quam cum homi
nibus uitam agere: prætulero. Quippe qui cū leoni
bus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum cape
re: quam cum nostræ ætatis hominibus possem. Vsq̃
adeo nos ex multis uariis: frequētibusq̃ fortunæ mu
tationibus periculum fecimus.

C Polluci.

Vonge grauius iniuriam patior: quam p̄niā
pollux. nō quemadmodum dixisti & pati me grauiā
& inferre. Ego enim eos qui me iniuris profecuntur:
& bis & ter uenia dignatus sum. Nemotamen eorū
est quē p̄io deprehēlū iterum malū uideri pudeat.

C Polluci.

Qui contra nos eorum quos iure interemimus
gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audi
rent: & plane intelligerent: essent profecto uoltores ap
pellandi. Tu autem nos apud siracusanos accusas
& ultoris quidem nomen: tanquam grauiissimū ap
pellas. Causas uero cur poenas dederint: q̄ maxie
oportuerat tanq̄ inexcusabiles nunq̄ afferre uoluisti.
Opus enim erat orator pollux: & mortē: & mortis cau
sas simul ostendere: ut per eas auditorum indignatio
nem: contra quos concionatus es: uehementius exci
tares. quas: si te aperire puduit: quo iure earum gratia
bellum geratis non uidemus.

C Engiensibus:

Neq̄ causā q̄re iuste uos non ultus sum: neq̄ ul
cisci uellem: uires mihi deesse uideo: neq̄ uoluntas d̄
cerit: si nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam sic
perdito passioni: qui apud uos commoratur: uisum ē
uiros quos tertium iam mensem seruatis in carcerem

interimetis.

C Nicyp̄po.

Quod dona nostra acceperis plurimam
tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te tyra
cusanos timere: ne si meas pecunias accipere te in/

colligerent: grauius in te consulerent. hoc statueram
si ea recusasses: te tanquam accepisset accusare. ut &
accipienti tibi & recusanti idem impedisset periculū:
uel potius alterum minus: alterum omnino peius.
Nam si non accepisses: & ego te accepisse: infimulasse
certe accepisse credereris. sin accepisses: & ego seroni
hil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absol
ueris suspitione.

Nicarcho.
Non cogis camarinenses contra me bellum ge
rere: sed a me superari. Atqui sapientis uiri officium ē.
ante uerba: rem ipsam: ante rē diligentius quoq; eius
exitum considerare. Ipsi iam pridem tuas conciones
negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis
oratione grauiorē eē: quā mihi cōtra quē cōciōans.

Leonitiadæ.
Non hac duntaxat epistola: sed sæpenumēro
iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te
relaturum: si propter nuptias beneficium a nobis ac
cepisset: & gratiam nobis referri arbitraris: quam si eā
amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta
esse uidetur.

Thimostheni.
Illic pars in castello excidat: pars maris in
curus exageret: ut æstu siccato: fertilis campus redat.
Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia re
feratur.

Cleomedinæ.
Vnere tibi ad corporis exercitatioem missi
musi olei scilicet metretas ducentas: & frumenti me

dinos quadrigentos. Quæ aut iuuetutis mûera sũt: ad
filiũ tuũ: & uinũ: & librarios seruos: & stheficoni poe/
mata: nisi si racusãoe q̃spiã: nouarũ regẽ grã: hæc a
tyranno missa suspicentur: ¶ Gorgiæ:

Et Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scripras
futuri autem temporis hortationem: admodum iup
suam arbitror. Ego enim neq; mortem: neq; mortis
genus effugio: & sapienter quidem. fatum enim ab
hominibus non regitur. & profecto quicũq; huiusce
modi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metu/
et: eum stultissimum existimo. siue præuideri futura
siue præuisa caueri posse: sibi persuadet. Quod si eui/
tari nequeũt: quamobrẽ ea præscire amittitur. quem
siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quom co/
gnouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud q̃
præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare
dixerit. Ego sane non arbitror: dei nanq; hoc opus ẽ: ñ
hominis. Cæterũ si quis eos meminerit: qui iouis filii
feruntur. Eacum scilicet. Ninoem & Mhadamãthũ:
& alios semideos: neq; immortales fuisse: neq; aliter q̃
pro sui fati necessitate mortuos: si neq; fatũ neq; mor/
tem ægre tulerit: aut formidauerit: minime mihi stul/
tus uidetur. Maximo igitur studio idem in certis re/
bus tuis sentire animum inducas: ut nullam illorum
curam sculcipias: quorum nos nihil scias eẽ sollicitos. ¶

Nausicli.

Quod iam sepenumero ad te scripsi: & si her/
mocrates uel qui uis alius philodemi filiam uirginẽ
dona a me accipere impediat: ego nihilominus elargi

or: & parem uel maiorem potius laudem assequor.
Quod quom propter tyrannidem nulla in re cognatis
meis sin conferendus: eis me tamen liberaliter ex
hibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod lar
gitionibus persuademus: hac utimur excusatione: q
quibus liberales sumus: eos pro humanitate cogere n
possumus.

Lacryto.
Quoniam pro huiuscemodi spe: nobis tantopere
timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebā
grauiores exitus experiri. Verum ex quo uirtus tua
nostrum uieit timorem: bene quidē est: & bono usus:
es auspicio. quod & alia tibi aduota sint succensura
nihilō tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed
quo ad incolumis redeas sollicitamur. Que igitur in
profectione tua te admonui eadem cures uelim dili
genter: ut post habito oppido lacrytum nobis serues i
columē. Quem pro omnibus locis ciuitatibus: tyrāni
dibus: & ipsa deniq; per deos: anima mihi eē arbitror.

Lacryto.
Tuarum promissionum memento lacrytē:
& phalaridis solitudinis curam habeas. Quāta ami
corum inopia laborem uides. scribo autem timide: ne
q; multorum uires formidamus. quippe qui lōge sūt
nostris inferiores: neq; nostrorum imbecilitati quom
omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam stu
dio fortis apparere cōtendas. neq; ægre feras res belli
cas. nisi omnibus militiæ muneribus tempori adsis.
Memento aurem quod depositum tibi teipsum quō
a nobis dimissus es: commissus: quod nobis saluum

reddere promissisti: id nunc maiorem immodum ro-
gamus. non ut te & ingenio tuo quicquam indignū
facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut in aliis certa-
minibus uirtutem tuam possis ostendere. Nunc ue-
ro: & si te ipso paulo molliorem in aliis rebus præstā-
torem te exhibere poteris:

¶ Lacryto:

Quod filii tui obitum iniquo aio feras: uēia
profecto dignus es. & me quidem maxime tui mise-
ret. nec secus a quiuis tuorum familiarium casum re-
putās doleo. Et si in his duriori natura sī: ea scilicet
gratia quod qui immodice aduersis rebus angūtur:
eos nihil proficere intelligo. Maximum autem cala-
mitatis tuæ debet esse solacium. Primum quod p pa-
tria fortiter in bello filius tuus occubuit. deinde q̄ in
ipsa uictoria pulcherima eum morte fata honesta fē.
Postremo q̄ nullo turpitudinis genere uita coinqui-
nata: morte proprias uirtutes finiuit: Incertum enim
est an bonus uitam indeterius commutet. Rebus nan-
q̄ hūanis fortuna maiori ex parte: nō uoluptates do-
minantur. Qui autem irreprehensibilis moritur: ī op-
timo gloriæ statu collocatur. Puta igit ab eo & quod
genueris: & quod educaueris: meritas grās accepisse.
quom ad mortē usque ī uirtute & bonis moribus p-
seuerauerit. hanc ei uicē redde: ut modice & æquo aio.

eius mortē feras.

¶ Lysidi.

Non admiror quā ob rē neq̄ p̄stui: neq̄ filiū si-
milē q̄cquā hēas lysides. Nō. n. lysicratis filius: neque
neoptolōi p̄ es: qd̄ & m̄rem tuā & uxore multis siculis

affirmasse aiunt: & propterea maximam laudem cōsecutas. Vnum enim: & hoc eorum e numero ē quæ laudem merentur: ut nemini: maxime his quos nouimus: mentiamur.

Thimoleo:

Ton peccare merito fortasse: & iure ipso dei existimatur. Peccare uero & iccirco posthac cautiore fieri hominis. Qui autem neque quom peccat: neque quom aduersam incidit in fortunam: sibi cauet: nescio an alius existimari possit quam omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhuc enim proprius accedemus: eum qui stultitiæ sit factus exēplū: ne sua quidem ipsius calamitate bonum fieri.

Phœdimo:

Persuasum sumus iam tertio nullam abs te iniuriam accepisse: & si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis dēprehensus: sed qualem te esse uellēus: teq; erga nos esse decuit: talem arbitrati sumus: & accusationum crimina: eo quod timuimus deprehendere de te ueritatem: falsa duximus. Certo tamen scias qui nihil aliquando mali commiserunt: quom illa te metuunt crimina eos fortunæ iniquitate uisos: nō iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te iūm cum arguant: aut fortunam exhibeas. graue autē tibi uideatur: non id solum quod quom sæpe numero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut te decuit: non respondisti. Ego enim non sinam humanitatem malitia esse inferiorem: sed etiam ne te ipso erga collata in te libenti animo a nobis

officia: inclementior uideatis.

¶ Agesilao.

¶ Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuā apud
siracusanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo
pudice: uxoris munere fungimur: ut testetur nos tan
quam qui in te graue habeamus imperium: te diuti
us absentem se non perperuram. Suum præterea pa
trem implorat: intelligis fortasse quid minetur: & cer
to facturam scias. Neque enim alienum a se uirū exi
stimari potest negligere. Ipsa ut cogere te possim ad
reditum arbitratur: ego autem illam. Nā neque tam
phalarim quam thelesippum te arbitror formidare:
Redeas igitur. & desiderantibus te redde. siue nos ma
gis: siue illam reuereris, quæ profecto digna est quæ
plurimum ametur.

¶ Polymnestori.

¶ Vltæ & magna nobis testatur lacritus & aliis
de rebus: maxime autem de societate scutatoy. Tuo
enim & pugnantium uirorum studio oppidum ca
ptum affirmat: & equos suos tibi ut uidetur elargien
dos hortatur. Ego uero: & si oīa mea munus a me ac
ciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio. At
nunc quom neq; munera nostra accipias: uinci sane
tyrannum a priuato confiteor. Quod si impræsentia
tertiam prædæ partem inter milites diuidendam non
acceperis: quā quom mox tibi lacritus largiretur recu
sasti. Certo scias seniores nos non in beneficiis confe
rendis: hoc. nā tua non est potestate: sed in accipien
dis post hæctieri cogeris.

¶ Polymnestori.

Inuisti nostras minas quom rursus ut te ro/
gare non oportuerit: predam enim ut censuimus
partitus es & periculorum socios premiis honestati. &
recte quidem delectasti nos: & iniuria si ne quid abs
te petere dubitaremus. & socios: si quando usus ue/
nerit: ad pugnam promptiores reddidisti. Quis enim la
borum onera. nullo proposito premio: subire unquam
uoluisset? sane nemo qui eorum periculum fecerit.
Hæc igitur aliorum uel potius utilitatis nostræ gra/
tia accepissem: ut scilicet milites: si impofterum iis
nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro

Pæuenimus quæ misisti auxilia prius enim
quam ad euclide uenissent hostes conspicati sumus:
Quare nihil ad pugnam utilitatis absente conducto
milite coepimus. Ad opinionem uero & laudem plu
rimum ad paucos neque bellatores non ad omnes ui
ctoria referenda est. sed quom grauioribus nos ipsos
piculis exposuerimus: maiora premia sumus assecuti:

Arimacho

Non ægre ferimus calumnias neque habitæ de no
bis a nostris hominibus opinionem: quom uideamus
omnes æque iniuste facere: ut longe iam iustior iniu
ria quam iustitia existimetur. Tantum autem abest
ut opera mea abscondam: ut in his audeam dicere:
aliis quidem natura: mihi uero necessitate contingere
retalem esse. Confitemur iniustis nos commoueri af
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum est.
Verum hoc interest quod nos tyranni nostra freti po

testate: quæ facimus palam profitemur. priuati supplicii mortu abnegant.

Polystrato.

E T ad alios omnes amicos litteras misimus: ut quæprimū agrigentum ueniant: & te obsecro ante olympia uenias. Volo enim amicissimorum collegio accitro: quemadmodum alias res meas curare diligentius & de rebus magnis & grauibus cōsiliū capere: nullo tamen uos aut labore: aut incommodo afficiam: ipse enim mihi ipsi satis ero: sed tamen uestram sequi sententiam: ut si in principatu prestitero: sapienter uos & accipere comiter: & impleri possim. Sin fortunæ iussu deiiciar: ultima accepta salutatione eorū quæ egerimus memores ualeatis.

Polystrato.

E Go eorum neminem in quos beneficia cōtuli neque tibi neque cuiquā palā feceri: n. n. ut quæ a nobis reculas mūera accipias: quæ accipiūt indicare: neque iis quæ sine suspitione accipiūt exprare licet. Neque eū nō accusandū cēsemus quæ aut sua p̄dicat bñficia: aut prädicationibus aures accommodat. Vix quæ p̄ter uolūtātē meam tu & iniuste multa ex rebus meis diripuerūt: tu te reputare potes. Atque plurimos iuēres quæ oī cōatu aliena dētinere cōati. necessario tandē reddiderūt: & belli & armorum mortu nōnulli iniustissime. Sed & omnium piissimē per uiribus detinere cōtēderes: in quibus tandē & scelestes pecunias in tot piculis seruārē nō potuerūt: quibus coactos accipere: restituere oportuit. Quem nam tu per iuēnem imitatus es: ut munera a me accipere nolueris. Nā

excusationes quas simulando afferas: & hac & innu-
meris aliis rationibus refelluntur: siquidem ipsi iūmi-
ci pecunias impias confitentur: nisi hoc inter sit quod
illi iniusto rapinæ nomine impietate etiam adiecta
ui habere conantur. Tu uero iuste a fideli aīo spon-
te acceperis.

Astypalensibus.

Nullo me maiori dolore affectum iura mea
cōscius mihi sum uiri ciues: quāq̃ multis &
opinatis casibus agitur. Nullaq; maiori lætitia: q̃p-
pe qui neq; expers sum uoluptatum: incredibilem do-
lorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuste pulsus
sum: quod quidem etiam commerentibus est graui-
simum. Lætitiā autem quom mei publice recorda-
ti pro tempore litteris me uestris tanquam bene īsti-
tuto & uestri studioso in uestris usi estis necessitati-
bus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis q̃ppiam
accipiendi: quam testimonio quod publice quidem:
sed iniuste exulaueri. Et ut exilii mei auctores argue-
retis. Neque enim petere ab inuiso gratiam: neq; acci-
pere quisquam patitur: sed non huius temporis ē: ut
de uobis tanquam amicissimis conquerar. q̃ superi-
ori tempore nunquam me usi sitis: sed ut gratiā ha-
beam quod nūc me utimini. Vos igitur quæ a nobis
accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem ue-
stram in beneficii locum ascribimus. siquidem non
tanta acciperem uoluptate: quanta dederō. **Q**uid
enim patrie amatori pulchrius? quid gloriosius quā
uideri suis ciuibz benefacere? quod litteris uestris
mihi elargitum est. Quod uero serius ad uos mu-

nera nra per uenerit: quā uolueritis: neque me: neque
uestros legatos: sed hyemē, & anni tēpora acculābitis
nemini studiū nrm defuit: uerū in modicis tempesta
tibus factū est. ut ne summis qdem audaciis nauiga
ri licuerit. Quod si quæ mittimus maris piculis ler/
uabunt: gratiā fortunæ habere nō errabitis. Cæterum
ea uobis legati reddēt. Eolophus at cui una cū iis pfe
cto ad uos epistolā dedimus: singulorū rōnem expo
net. & que & quot mittimus significabit. reliq̄ ex len
tētia utamini. Pecunias uero ī patriæ restitutionē or
namētūq; īpendatis. Neque meis hoc admōitiōibus:
sed cōsilio & uolūtate urā faciūdū reputetis uelī. Ne
mo enī aliēa uolūtate bonus nūquā fuit: sed sua. At
si quod de uobis suspicādū ē: quod ad aliud elargit:
ad aliud abutimī: nō necessariū. Certo scitote nullis
uos mūeribus rātopere uitupandos: q̄ q dederit lau
dādū. Vt. n. absurdū ē q patria exulet suis pecūiis eā
ruentē restituere: sic q eā īcolūt cadētē negligere. neq;
alieno qdē sūptu ad eā restituēdā cōtēdere. Atq; si di
gnū iudicabitis: nō solū hęc me uobis misisse mūera
sed & populo: ciuitati: & diis patriis. Tūc de cōsilio ue
stro maiore laudē assequimī: quā q pprias pecūias mi
serit. Quis enī ignorat: mūera dātis esse laudē? īste at
his uti accipiētis. Velī eqdē uos uirtutis: potius q̄ libe
ralitatis nre testimoniū accepisse. Altez. n. benigni aī
mi: altez opulētix fortunæ laudē ostendit. Valet.

Atheniensibus.

Q Ehit ad nos faber uester pilau atheniēles opa
nobis īsigni admodū arte elaborata afferēs: qbus dele
d

Etati humane eū accepimus. & dignis muneribus cū
artis: tum patriæ gratia donauimus. Non multo post
tempore taurum naturali statura maiorem fabrica
tus: agrigentū petiit. Incredibili affecti sumus uolu/
ptate: quom officiosum animal: & homini sociū acce/
pimus. Et profecto id nobis spectaculū regiū: & opus
laudabile uisū est. Nondū enim in eo latentes crucia
tus ostenderat. Referato autē latere omni crudelitate
plenū: omni morte iniquius supplicium apparuit. Tū
perilai arte laudata mores puniendes duximus: sui/
q; eū ingeni periculū ante alios: queniā ipso aucto/
re peiorē inuenimus neminem: facturū merito celsui
mus. Is igitur in taurū inclusus: circū igne. ut ostende
rat: accenso: diræ artis uerū perhibuit testimonium.
Neq; enim qui cruciaretur uidimus: neq; lamentati
ones audiuius: eiulatus tantum intus excitos admi
nistratorum aures æs emugiebat. Verum athenien/
ses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu fer
re: & mihi succensere audiam: maiorem immodum
admiror: neq; hætenus id mihi psuadeo. Si enī qđ
grauiori suppicio in eum non animaduertimus nos
accusatis: grauius profecto nō inuenimus. Sī q; nul
lum mereretur: mihi sane uidemini: quom præ uobis
humanitatem feratis: laudare crudelitatem siquidē:
aut unius hominis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eē
oportet. Vtrū sit uestro tādē erga me animo digno
scetur. Nam si iuste perilaius perit: & nemo athenien
sium illius ingenio est: aut moribus de beneficio nos
accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro

fitemini nihilo meliores esse uos perilaō. Me autem
nondum poenitet ac si iniuste egerim : nisi mihi ipsi
uidebor præter iustum egisse. Atqui nemo ius atyrā
no requirit. Quod enim ad eius salutem facit: id ius-
tum uidetur: Cæterum meam ego cautionem: & præ-
cipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi præ-
fiterer: si iniuste in perilaum uiderer animaduertisse.
Sed mihi persuasus neque uobis: neque græcorum cuiuspi-
am eo illum supplicio iniuste affectum uideri: quod in
alios excogitauerit. fabrum uestrum cum aliisque tum
mea maxime gratia puniendum duxi: siquidem eo
munere aliquo me eiusmodi supplicio dignum ar-
bitratus est. Et licet tormentum nobis contra coniurā-
tes in nos acerbissimum inuenerit: nostrā tamen cau-
tionem in quibus iusti iudices constituimur contem-
psimus: ipsum duntaxat ius reputauimus. Neque enim
ignorabam si longe etiam peiores impune dimisisset
mihi profuturum. Noram māsuetudinis uestre opi-
nionem magis insidias concitaturam. Intelligebam
huiusmodi perilai supplicio unius cuiusque in me
studium allaturum. Videbam forsitan satis mihi fu-
tura: ut ipsa uti propter in me coniurantium necessitatē. Hæc nos
omniū non inmemores posthac cuiusque laudū indigi. Im-
piū tamen putauimus hominē hominibus huiusmodi mortē
excogitatē impune dimittere. Idcirco quibus ipse alios ni-
hil in eū iniuste molitos iisdem eū artibus præfer uoluius
Et merito scāe a nobis: quos tali mūerē dignos existiā
uicita mulctatus ē. Fortasse quispiā uestrum atheni-
enses: nostris auditisrationibus quod hisdē cruciati

bus quos. i. alios excogitauerit: auctore p̄ire oporteat i
nūeris me furiis d̄beri: uel potius oībus suppliciis ūa
tū aīa n̄ suffectus: & mihi ip̄i meritas p̄ccās me prae
scribere arbitrabit̄. Verūtū si oī amoto odio: iuste rē
ip̄lā reputare uolueritis: p̄fecto n̄ sp̄ōte n̄ra nos hac
facere: neq; quae fortunae iussu patimur iure p̄peti co
gnosceris. Nā quom p̄p tyrānidē liceat nobis crude
les esse: id tñ: qn malū sit n̄ ignorāus: & qd̄ opa n̄ra
corrigi nequeāt. id p̄fecto grauissimū cōfitemur. Vti
nā ad ea necessario n̄ cogeremur: nemo alius prae no
bis ut bonus laudari posset. Et q̄ snā uīr atheniēses:
aut q̄s alius: i. sidiis i se dephēsis eaz̄ auctores oī uin
dictae genere n̄ p̄sequerēt: q̄rerēt? Quid quom eiusmo
di pilau iuēiūs: supplicio duxius afficiēdū. nec igno
ro pessīe mihi cōsuluisse. sed me cōsolor qd̄ n̄ sponte
mea hac facio: qd̄ iis quos ulciscimur n̄ euēit. Equē
sapientissimi idigenae atheniēses: i. hoc ego mores ue
stros imitatus sū: ille at̄ tyrānoꝝ. Iur̄ igit̄: n̄ q̄les natu
ra sumus: sed q̄les uos ip̄e effīxerat: i. se exptus ē. Cer
to tñ sciatis uelī: qd̄ neq; ego priuatus pilau esse: ne
q̄ ille tyrānus phalaris. Vobis at̄ nō mō ignominio
sū ē: si i. i quo aīo illius feratis suppliciū. sed si huius
modi uiros p̄petiemī. Omīo. n. hūanū genus i. iuria
afficiebat: quom ea excogitaret tom̄ta: sed praecipue
uos crudelitatis arguēs: peculiare: natiuo suae ciuita
tis uīae mores cōquīabat. Oēs igit̄ hoc pilai suppliciū
laudaturos arbitramur. Digni. n. hac s̄tētia tales ci
ues: si quis tñ fuerit: cui huiuscemōi mortis genus nō
placeat: id & perilao ingratū fuisse non ignoret.

¶ Teléclidæ

Quadam ipſius tua ſententia uſus: ad multos
ex amicis uerba feciſti: ea forſitan gratia quod factū
eſt: ut tui mihi termones infererentur. Quod ſcilicet
poſt artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu ī
terimere nō oportuerat: eo quod propria mea laus pe
ririt. Ego autem illius ſupplicio mihi laudē nō quæ
ro: nec laudis gratia ſic in perilaum animaduerti. ne
q; quom aliorum ſupplicia mihi crimini dantur: ini
quo animo fero. A mala enim uel bona opinione ul
tio ſeiuncta eſt. Certo tamē ſcias: quoniam alii ī tau
ro cruciandi erant: iccirco in perilaum animaduerti
mus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: mere
batur. Aequum igitur fuerat illorum cauſas in perila
um: & in omnes qui in eiufmodi fortunam eos ueniſſe
cogerent referri. Quod ſi nos ab inique ſtulte q; iudi
cantibus referretur: nō ægre ferimus. quoad iure ſup
plicio affectos qui a nobis interempti ſunt oſtendere
poterimus. Siquidem nos a primo quem omniū ho
minum: uel humanæ pſoti naturæ gratia: igni ab
ſumpſimus: exorſi itidem de omnibus diſquiretis. At
qui ſi pilai & aliorū quos alienæ iniuriæ cauſa pu
nimus ſupplicium laudatis: pfecto iniuria nos accu
ſationibus proſequimini. ſi eos qui pſide capiti noſtro
inſidiis imminere morte ulciſcimur. Eſſem nanq; om
nium ſane ſtultiſſimus: ſi aliorum gratia: fontes etiā
ſi mihi benefacerent ulciſcerer. Ego autem qui mihi
inſidias moliuntur impune dimitterem: & in alienis
rebus infamia ſuſcepta: quom adeo īſidiantibus for

midolosus uidear mea ipse pericula continerem. De
sine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

Non uideſ tibi graue eculeū taurus : neq; alia
quæ hēm uſtormēta. Ex quo oēm ad illā miſericordi
am : quom nobiſcū pugnaturus non ſiſ : cōſūperis.

Cleomedonti.

V me : ut audio : accuſatiōibus pſecutus : miſe
ros cleōbroti caſus deplorare nō deſinis. Ego uero te
cleomedō : & lōge illo ī iora audētē & omīo ibecilioſ
rē. ī nām uenturum poteſtatem non dubito.

Cleomedonti.

Ep̄tē his & triginta quos ī camarinēſi ū cōcione
cōtra naturā īmaniſſime cōflatos cōquereris : uellem
eqdē cōtētus eē : & p iouē deſidero . ſed uideo mihi p
quosdā nō licere quī res ulterius p̄grediāt. Ipſe. n. no
uē & trigita fieri cogis : quō te : & ſtultiſſimū epyther/
ſē illis adiciās. Neq; idē ē an uſis me calūniis afficia
tis : an peſſimi meis. pareat ſ ultionibus.

Timandro.

Quod ī præſētia camarinēſes exercitū cōtra me
excitauerūt : illius forte tēporis tibi ſolaciū prebet : quo
magnū : leui de cauſa bellū ut moueāt : a te pſuaderi
nō potuerūt. Vex quom ſpes tua te fruſtabit . tūc p
meritis : nō eorū quæ feciſti : ſed quæ patieris dolebis.
quæ tñ tibi ſolacii utilitas ? Nā ſi nos pſuaſuri fuiſſe
mus : ut ueritus es : nō temerē forſā nri formidine egis/
ſes. Nūc at ne ī cæteris quidē rebus minio nos dolore
affeciſti. Te at neque idoneū reddidiſti qui noſtris

et cruciareris suppliciis. nulla in tibi morte opus ē: quō
tot torq̄aris calāritatibus. Immo si fieri posset lōgius ti
bi uite ipacium quam natura ferat prāstari oportet.

Q Timandro.
Onciones tuæ ad camarinēses thimāder &
multa eorū commiseratio qui a nobis interempti sūt
iuitū me per deos compulerūt: ut in tauge cleombrotū
intruderē. Quippe qui ueritus sū: ne si ego a cruciatu
desisterē: desisteres & tu contra me ciuitatem concita
re. Libenter enim rē meā populo gerendā p̄beo: q̄ diu
tuas p̄peti orōnes camarinēses puduerit. Cuius ego
cōsilia nō modo ī phalarī: sed ne in phalaridis quidē
seruulū nullius momēti duxerit. Quod si utile esset
camarinensibus cū agrigentinis bellū gerere: non tñ
facile persuaderi possent: ut id aggredirentur. Nūc at
bellum omnino ipso consultore grauius: uel potius ip
se orator nō parui est ad miseriam momēti. Opus tñ
esset: ut enumeratis belli suscipiendi causis plebē cō
tra me excitares: ut iis persuasa ciuitate: tu uir bellico
sissimus inscribereris. Vltor tātis d̄ rebus surrexit: sed
nō uultis. sigillatim enim plures causas: longe tamen
alienas ostenditis. Verum si quis his omīlis: quom
fas non uideatur: te ipsum perspexerit: grauissime
omnium duxerit puniendum. qui uēdita domo: pos
sessionibus: & si quod in his paternum tibi erat man
cipium. exercitum contra me alis & camarinensibus
nugas persuades: ¶ Quod mihi nihil aliud quā
am te desperasse significat. & merito sane: siquidem

multorū malorū causa fuisti: & ciuitatē cogis: temerari-
tatē tuam: non suam sequi sententiam.

Epystrato.

Noli me ad tui ultionē cogere: quom ter iā tibi
pepceri: neq; te piculis āplius exponas: qm̄ aliena a
phalaride misericordia ē: quā & si uos d̄precatiōibus
colitis, nos tamen tyrānica ira utemur.

Aryphæto:

Noli recēdere eorū numeꝝ quos ī tauro ablūpsi
mus: plures. n. sūt si eorū opera disquiras: quā nomīa:
tamen: quom eiusmodi essent: sub nostram uenerūt
potestātē. sed nolemus ī tam florenti ætate seniorum
curas subires: miseros enī quicūq; nos læserunt osten-
dimus. Quom autē uitæ mutationes uidere cupias:
iam desinas per deos admoneo. nō quod qcquā mali
abs te pati uerear: neq; enī muliebri manu interficiēs
phalaris: sed ne iis ānumereris q ī tauro pierūt. neq;
mihi īiustæ calūniæ psad crudelitātē efficiaris: quō
te ulciscar. qđ nisi mihi parueris: tibi forsitan maxīe
expectādū ē: d̄ hac quoq; admōitiōe poenas iure.

Agemorte.

Sensius tādē agemorte quo pacto rebus n̄is cō-
sulueriūs: multis nāq; rōnibus nos dolore afficit exi-
mius hic p̄cipatus: p quo stultus ego ī numeros la-
beres & picula: spōte mea subii. Maximū at̄ n̄ alū in
eo expertus sū: nisi bōi & māsuēti uiri a nobis benefi-
cia uelit accipe. Vex̄ si cui īdigētū aliqd cōferimus
pessimos eos eē necesse ē. Vos. n. pbi uiri nescio q̄ rō-
ne mea oīa aspnamī. qđ aliud cā ē: qđ b̄nficia ac

cipe formidatis? Quãobré ex tot discipulis meis atq̃
libus aicis: nõ inõ nemo me uirũ uenit: sed ne pollice
tur qdẽ. p̃ter calisthenẽ: quẽ neq̃ uetugẽ certo scio. &
aliis huiuscemõĩ fortasse utimur excusationibus. ne
mũera nĩa palã detestari uideãt: quog̃ ut ad me p̃ri
cipio uenirẽt: alios morbi: alios parẽtes: plurimos phi
buere respublicæ. Te at̃ nondũ ad me uocatũ mēini:
quom nihil essẽ cõsecuturus. nec uocarẽ: nũc maxime
quom aduersã ualitudinẽ tuã: & filios post meũ a pa
tria discessũ tibi gēitos e paurola accipiã: & p̃ iouẽ ti
bi cõgratulor: & affinitatis: & susceptog̃ liberog̃ gr̃a
quã igr̃ excusatio tibi reliq̃t: ne uidearis formidare:
Nã quom nõ iuidiosũ ad te munus q̃le cũ tibiis & cã
tibus totius ciuitatis spectaculo mittẽdũ esset: sed pa
rũ auri i tẽpesta nocte misissẽ: tanquã i dignũ faciũs
& scelus reiecasti: & merito sane. ipii nãq̃ uiri: & hõĩ
nũ cãde coĩgnati ea mũera erãt. Ah nimiũ asp̃ erga
me & iiquus es agemorte: addo & i hũanus & crude
lis: q̃ nulla i foelicis phalaridis misericordia mouearis
quom tãta i præsẽtia miseria afficiar. Nã quom ea
maxie gr̃a optassẽ p̃cipatũ: ut in amicos clarissimus
haberẽt: dei benignitate quamprimum uota mea
consecutus: non habeo i quem bñficia cõferam. Sed
qd̃ mihi erat omniũ futugẽ solaciũ: come amici pri
uatis: neq̃ erga uos ulla me liberalitate ex regẽ meag̃
copia uti p̃mittitis. Quo fit ut quom quã uobis dare
uolumus mũera cõtēnatis. In tyrãnidis adulatores &
scurras: q̃bus dare nolẽus: ea cõferre necessario coga
mur.

¶ Teucro.

Risthomeni tuo ager datus ē. & ipolition ual-
tauit crimine: te uero: ut pollicitus es: expectāus. Ego
bñ ualeo si bñ ualere ē: multa me aggressū & plura
assecutū: & deteriore grā meliorū etiā poenitere.

Teucro.

Philodemi uxore cleeneta quā nosti reuer-
ti quom nuptiarū filiæ grā alloq uellē: negociis īpedi-
tus nō potui: qbus: te huc uocassē: nisi ea grā te siracu-
sis rlinquēdū statuisse. ex quo plāe ītelligere potes: te
rio nos de his ad te scriber. Eā igit adeas: & qnq; i do-
tē talēta gñro cui filia nupserit pollicet. nō tā mueris:
quā reddēdi philodēo debiti grā. Quod si qspiā roga-
ret unde nobis tot philodēi pecuniæ sit: nescire te: sed
ad me q acceperī: & eū q dederit id totū referas: & da-
to operam ut leōtes gener accipiat. uēit. n. ad nos: &
illā uxore efflagitat. Cui ego oēm operā pollicitus: ad
te qprimū misi. Si potiorē tñ gñrū īueniret mī: nihilo
segnius dotē pmittas. neq; credas. si qdē nō unus dun-
taxat philodēi gener nobis curā ē. neq; quom pecuni-
am liberalitate largiur & nuptias: sed noli qso tā ne-
gligēter hoc ager: ac si qnq; talēta reddas: sed tāq ac-
cipias. Turpe. n. ē data pecunia male rē gerere: ubi n̄
ea grā quā spōte dederimus dedisse uideāur. Neq;
q; quā tale efficiā: ut dū apud me philodemi pecūiæ
fuerit dānū ī filiæ nuptiis īpēsæ utilitatē mihi attu-
lisse uideant. Nā quom nihil eiūsmōi me cōmisisse
uiderit: nemo id de me poterit suspicari. Utinā iniqui
oribus ubiq; moribus phalarī clamitarēt. Ceterū mit-
te nubēti uirgini qtuor æqles puellas: & muliebres

uestes quas ad te misimus: & aureos. lx. & quamprimum
celebrentur nuptiae admoneas: siquidem in hunc usque diem
etiam nimium dilatae sunt. Munera prompto & alacri animo
mittas: ut etiam phalaridis sumptu gratiam assequaris.
Et haec ita se habeant teucer. In ceteris autem & tantum uirgini
& mulieri uiro orbe consulas: ut usus fuerit. Et quomodo
earum desiderio satisfeceris: nuptias cum re & magnificas
& sumptuosas facito: ne si raculanorum: aut puellarum co
gnatorum quispiam foelici nuptiarum die: miserum
probeato philodemum appelleret: sed aduersam eius for
tunam excuperemus.

Teucro.

Philodemi peragre nauigatio tui quidem ui
ri: nostri autem incomparabilis amici: tibi gloriae filiae
uero. xx. iam annos domi innuptae infelicitati teder
uidetur. Nupta enim si post aliquot annos uiro careat
in uirtute corroboratur. Filia uero praeter aetatem uir
go crimine non caret. Omnibus namque hominibus tur
pissimum uidetur: & profecto sic est: ut ultra maturos
annos puella innupta remaneat. Iampridem enim il
lius uitam quemadmodum tuam apud uirum lau
dari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quam &
tu & ille genuistis filiam: solatium tibi esse existimas.
Atqui iniquum est mariti desiderio priuare nuptiis fi
liam. Neque idem est carere uiro quam paulo post rediturus
sit. & eo cuius nullam adhuc neque experientiam: neque con
suetudinem habueritis: quomodo naturae legibus cogaris.
Ceteris quomodo neque obscuris parentibus: neque pecuni
arum inopia laboretis: nullo pacto tantae infelicitatis

argumētū ppetiaris. Quinq; apud nos talēta filiæ do
tē reliq; quom nauigaret philodemus: neq; qnq; dū
taxat: qppe cui communes sūt phalaridis pecuniæ.
Quāobrē nesci cleenētæ quid differas. Nihil opus ē
ad filiæ nuptias philodemi aduētū. quæ ī eius reditu
reici possunt nolius præoccupare. Que at ipa natura
iuitis nobis urget: quom fieri possit ne differamus.
Puellæ ætas moras nras nō patit: forsitan philodēus
his īpedit causis: qbus patrē īpediti cōsentaneū est.
Quod aut natura uiro puella: præter legē: domi desi
deat: nulla est excusatio. Neq; ī præsentia tā patre ei
quā marito opus est. Tu uero ī his necessitatibus &
fortunis absēti patri etiā præsenti matrē addi existis
oportere. Nō sic ī quā: sed si mihi obrēperaueris: ut ui
ro foeliciter: & filiæ decori cōsules. Nā quom alia mul
ta recte absēte philodemo effeceris: hoc unū præ omī
bus cōmune bonū ānumerabit: & pudicā uirginē ma
trimonio honestaueris. Noster aut teucer: quom uo
lueris: & pecunias tibi: & si quid aliud ad nuptias ne
cesse fuerit: dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodēi
ad nuptias reditū optato. non tñ ut in illū puellæ æta
tē reicias: & tuū erga uirū desiderū ut incolumis sit
atque redeat: & alia huiusmodi nō minus tui erga ip
sum aninū sint testimonium.

Teucro:

Philodemi filiæ nuptias antetuas nobis red
ditas litteras audiuius. Præcurrit enim
fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea
quæ facta sunt quancitissime significandum. Et

si elôgiquo res gestas nūtia dea pferat: & nos n̄ īmeri
to ei forsitā succēsuimus: quom tales nos p̄dicauerit.
q̄ quō alioq̄: tū eius maxie gr̄a: ī tātā dānamur cru/
delitatē: si q̄dē nos ūdiq̄ malos oībus p̄clamat. Quo
fit: ut qui nūquā me uiderūt: neq̄ expti sūt: me ac si ad
hōinū exitiū natus sī uituperēt. Hea igit meā calāi
tates sūt: nec alterius cuiulpiā. Aedes at̄ ī quibus & le
ontes & theano primū coiere: ut nūc hēnt: ī posterum
quoq̄ habeāt p̄mittas: neq̄ his hymēeū laribus amo
ueas: ubi celebratus ē: dignū donū & q̄d' iis qui acce/
pturi sūt p̄bet eas arbitramur. Carissia. n. cōiugibus
loca sūt: ubi prima uirgītatis uīcula soluerūt. Inui/
dia at̄ apud iiracusāos dignior philodemus q̄ misera
tiōe iudicet. Et nemo ī summo fœlicitatis: gradu tam
fortūatus: q̄ ille ī aduersa fortuna ab īuidis existe
tur. phalarim at̄ odio habeant oēs. Neque enī īnoxīū
ediū recusamus. Quisq̄ue at̄ p̄ se maxie cupiat. & si
dissimulet: huiusmodi sibi amicos comparare. ✠

¶ Phylodemo.

IN magna mihi stultitia uersari uideris philo/
dome: si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri
existimas: quinq̄ talētoꝝ gr̄a: ne nobis p̄eat: quæ nul
la utilitatis spe: neque tuæ amicitia gr̄a: dedimus. rē
p̄fecto ne uulgo quidem dignā. Quod si omīo uis a
te uideri dotatā filiā: nihilominus ista tua sūt. Sī ne/
gas: addas his totidē. & decē talenta dotem scribe. ut
si placuerit dotis pars phalaridis sit: pars ex philode/
mi facultatibus. Theano at̄ multa & magna de me ti
bi referens mihi gr̄am reddit. Quod enī adhuc puel

la a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano.

U Estra beniuolentiā libet accipimus: quom phalarī tanto studio appellare cōtēdatis: meae tñ fortunae & si nos ipsos defendamus: recusāt. Inueniet. n. nomē ipsū ab ipso genere nulli reprehēsiōni accusationiue obnoxiiū. Nos at ob multa & magna quae acerbissīa fati necessitate iūti egimus dānamur. & meū nomen nullam aliā ob causā graue ē: q̄ q̄ legibus nō obtrēpero. Lex uero ipse sū subditis. Quāobré quā mihi gratiā phalaridis appellatiōe exhibuistis: eā nūc rferatis

T ne id nomē ipolitū uelitis. **H**imerēsi bus.
Vissimus uobis ut stesicoge ad nos: & cononem & hermocratē: quāprimū mitteretis. Vos at eoge loco sameā & licarchū misistis. Quod si qualē me arbitramini: talis essem. nō ignoro. grauissimū aliquid contra uos moliri me oportuisse: eo quod illos mihi non tradidistis. & continuo ad nos & stesicorus: & conō & hermocrates uenissent. Nequae enī cynædus conō: uobis curae ē: samea: & lycarcho clarissimis & uīrū omnium: hūa īstis uiris posthabitis. Vex ego neq; modīstos homīes: & qui nullā mihi: neq; patriae īiuriā ītulerūt: īiusto afficiendos supplicio: neque cōmunē grācorū legē uiolandā duximus. Et si uos plurimas abroga ueritis: quibus contra nostulistis sententiam. sed qd opus est hāc uerbis explicare: quom & mihi: & ad quos scribo plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum: neq; imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos lega/

tos uestros: quem mihi ex duobus alterum impune
facere licuisset: aut cogere uos: ut pro iis illos ad nos
mitteretis: aut iis qui in nostra erant potestate suppli
cio affectis: meam in illos iram effundere. Et profecto
eo iam res & iniuste uiuendi necessitates redegistis:
ut nihilo nos peiores legatis uestris interfectis: neq; me
liores seruatis: arbitremini. Cōsulæ eīm iam res meæ
sunt & coinquinatæ: & parum nobis momenti ad ho
minū uel beniuolentiam: uel odium iuste an iniuste
faciamus esse intelligimus. Et in hanc uos himeren
ses cōditionē: maxime & uiri illi uestri compulstis: &
aliorū quidem quæcūq; uestri causa passus sū mala
posset uenia dari auctoribus: & præterita obliterari:
Verū quod nihil quicquā iuste fieri liceat: quæ pro
meriti: poena ab iis exigi posset qui auctores fuerūt.
Præterea longe iniustius esset: ut quidā nostra perirēt
iniuria: quam si eorum gratia in uos grauius anima
uertere cogeremur. Ego tamen himerenses & si hæc
omnia reputarem: & indignarer: & tyrannus haberē:
si non quos uellem. at quibus interfectis: nihil emī us
uos dolore affecissem: eis peperci & hospitio acceptos
ad uos remisi. Quod si uicissim æqui esse uolueritis:
que ciuitati uestræ calamitates impendent: in duos
uel tres conuerrere satius ducetis. At si conon cuius
corpore singuli uestrum turpiter abusi sunt incolu
mis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis
expectetis. totis nanq; uiribus contendemus: ne nihilo
nos q̄ opinemini: humaniores experiamini.

¶ Stesichoro poetæ.

Vdio te maiore in modum formidare: quom uires nostras: & quæ in nos molitus es tecum reputas. Sed admiror quod nunc tandem formides: & non quom primum contra nos agere coepisti: quom ab iniusta: ut dicebas: tyranni de himerenses uel dicare uelles. Cogitabas quæ himerensibus dicis forsitan fieri posse. Si igitur morte: ut sapientem decet: continebas: quod nunc stulte perturbas? quom tibi liceat ea quibus tunc expectatis nihilo inbecilliori animo fueris iam propriam quantiam gerere perferre. Si autem ut timidus es: sic timide te ad id quod persequutus es supplicium habes. Quid stulte eo in me tempore clamitasti: & tale tibi comparasti inimicum: quom sceleratum me & crudelē appellares: & ex carminibus tuis uerba in me in contumelia effunderes? Quid autem & musicus & poeta dicendi figura & uoluntate uitæ studiis contraria usus es? quom otiosus uocare musis: neque magis arduas res: quam poetam deceat aggredi posses. Sed quom per poeta reipublice gerere desideres: manet te quæ non poetas: neque musicos: sed popularesque super prauires temere audet: quom ab hostibus capiuntur.

Stheficoro.

Tyranni sumus stheficore: non himerensium: sed agrigentinorum. quæ tibi ingeres habemus gratias: quod minori mihi ad proprium principatum maiorem dedisti. Certo tamen scias quod tyranni agrigenti inimicos nostros in himera ulcisci poterimus.

Stheficoro poeta.

Vdio te alium & alexiam perfectum & nutius per ciuitates missis: pecunias & exercitum contra me cogere. Numquam ne igitur stheficore a reipublice gerenda temeritate cessabis? quom adeo senex sis: neque musæ pudet quæ

te studiosū: p̄fiteris: eas at̄ offēdis: quom iis cōtra mē
liores uiros utaris. neq; filioꝝ miseret: q̄ iā uiri sūt: sed
temerarius senex ī cogēdis militibus & pecūia: spōte
tua uersaris. quō īmicū illistā grauē oppositurus sis
q̄ eostāq; laticē cōcutiā. Ego qdē achiuoz; reditus te
scribere: & quorūdā alioꝝ heorū stultitiā īcusare: au
dio. Tu uero ut ex alexia ī himerā tutus inuertaris ni
hil curas. Sed scias uelī qd̄ manēt te & caphareia sa
xa: & plaete: & caribdis: & nauplia classis: & nullo pa
cto māus n̄ras effugies: n̄ īquā & si q̄spia te deus: secū
dū uos poetas: eripiat.

Himerensibus:

S Thelicoꝝ: & cononē: & dropidā: apachino ī pe
lopōnesū p̄ corīthiis: ad quos eos mittebatis nauigan
tes a nobis captos scitote. Dropidā forrasse uobis īmit
temus. Cononē quāprimū īterfici iussius. Sthelicorus
adhuc saluus ē: donec quo eū mortis gener̄ ulcisci ue
limus excogitabimus.

Himerensibus:

P Rosecto nobis himerēses sēretia ūram plāe ostē
ditis: qd̄ scilicet nihil īterresse arbitramī phalarī ami
cū ne an īmicū hēatis. Deus at̄ recte effecit: & firmis
sime ab eo mihi significatū. Confido & alia mihi ad
uotū successura. Cateꝝ ego cononē: ut ad uos antea
scripsi: īterimi quāprimum iussi. quom malū uige: &
ī ciuitate ūra nulla neq; cognatiōe neq; affinitate iū
ētū ītelligerē. Dropidā ad uos honoratū remisi: ut de
cuit: neq; n. malus ē: neq; nos ulla affecit īiuria sthesi
coro postmōum: cōsultabimus. **Himerensibus:**

Liberauimus sthesicorū himerēses: & quācum
que cōtra nos machinatus est nō uī grā: qua
sāpius & perīssēt: sed deoz, qbus is curā ē & himerē
sū deoz atq; herōū ei cōdanauīus. nihil. n. hēo quod
illos accusē. & si maiorē īmodū de uobis cōqri possī.
Catez ipsi scitis quānā cōtra me adortus sit sthesico
rus: sed puduit sacrū uirū & sapiētia clarū. & uere mu
sis creditū: cynedo & scelesto cononi annumerare: &
una īterimere. Atq; utinā taliū uiroz fatū coercef mi
hi licejet. uobis at himerēses maiorē īmodū cōsulimus
ne sthesicoz īgrato & ei nō cōsetaneo gerēdā. reipu.
onere distrahat. si qdē ab iis q Alexiā pfici scūt acci
pimus. īuitis his se negociis īplicat: sed puicacia uīa
uīci. Nolite igit his ī rebus eo uti: qbus nō fit idone
us: sed liberū eē & lirā suā uacare sinite. neq; eiusmo
di īimicos ei cōparetis: q nō itidē fortasse cū illo agēt.
Quod si oīno opus ē q. reipu. curā suscipiat. talē ei p
ficiatis: quos quō coepimus. putriusq; uīrm uolūra
te: siue supstitiōe ulciscamur.

O **S**thesicoro pōetā.
Leū nō tui: sed nepotis tui grā missus. Dignus
n. adolescens ē: de quo rō habeat. quom gīnicis certa
minibus nihilo sit agefilao inferior. Egdē quātū ī no
bis ē: sūmus euaderet uelī. Argētū qd a nobis coram
accipe noluiisti: nisi ī pseria accepis: pditiōis te apud
himerēses īsimulabimus. Et si ita cōstiterit grauius
pfecto hoc fuerit: q quā ad te primum mittere decre
uimus. Catez age sthesicore hāc musaz studia: qz
grā: & clarior oībus es & admirabilior: & ama & con

plectere, expectabā ī qbus maxime pbatus es simili;
calidissimus esses.

T Schelicoro poetæ:
V denobis sthelicore nihil quicquā neq; uerfi
bus: neq; alia rōne dicas. Nihil enim mihi potius est
q̄ si meæ taceantur, de aliis sine inuidia arbitrati
tuo loqui poteris: & de ea tibi īspiret. Ciuiles at̄ curas
nostro maxime exemplo: fugias: qui quom omiū bea
tissimi uideamur nobis cōscii sumus quātis afficia/
mur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupatā
spōte nostra tyrānidē hēc pati uidemur: tibi at̄ repu/
gerenti grauius nihil euenturū arbitraris: rebus no/
stris ī pntia omissis: tuas cōsidera diligentius. Nemo
enī pro meliori huiusmodi uiuendi ratione suscepta
rempu: gessit. Verūtñ tecū reputa: quæ nam supiori
tempore passus sis: quæue tibi īpenderāt: nisi talis ti/
bi fuisset īimicus. At præstat quidem: & si res ad uo
ta fortunæ benignitate succedant: ne omnia ad eius
licentiam experiaris. Etenim tu in præsentia neq; hi/
merensium tyrannus es. neq; omibus: quemadmo/
dum nos inimicus. sed rempublicam geris: & amicos
ut tu te arbitraris: eos tibi conciliasti quorum gratia
nostras suscepisti inimicitias. Equidem: si liceret: tui
coniectura accepta: nollem esse tyrannus: Tu tamen
quot & quanta ab eis passus sis tecū reputa. Quod si
eū q̄ a ciuibus suis bona pluriā nullū at̄ malū cōtu/
meliamue accepit: nō secus ac te ipm cōsideraueris:
certo intelliges uige illum: qui ciuili administratione

omissa: priuatis rebus uacauerit: maxie fortuna sua de

Dilectari. **S**tesicoro poeta.
Oli curare sthesicore Euboli & Eriphadis tui
apud me accusatōne: neq; ullo pacto doleas q̄ infidia
rū cās oītra nos ī te: & pulcherrīa tua carmīa intulerūt.
Etenī q̄ nobis piculū ī himera impēderit: tu nosti.
Quod at̄ nihil grauius p̄pessi sumus. delectari te ma
gis: quā illorū grā dolore oportet. & q̄ poemata quæ
tibi deæ īspirāt tātas uires habuerūt. & qd̄ nos. si qd̄ ti
bi curæ sumus seruati: sumo īcolūes. q̄. n. op̄posuisti: ui
sua: plusquā lyra patiat̄ possūt: & phalaris maior ē q̄
q̄ possit īterimi. Nos at̄: quom maxie piclitaremur: &
tyrānū gessius & familiaritatē seruauīus: neq; te q̄cū
accusamus: quō ī uitæ piculū: uel ī ip̄a potius mor
tē īcideris. Neque. n. si īpiis suis cōsiliis satisfecisset
id p̄basset sthesicorus. Tu forsītā diuīs tuis carmini
bus tyrāni cādē laudibus p̄secutus es. neq; nos: si q̄s
tuas laudarit rōnes: tyrāni cādē īprobāus: sed phala
ridis. hominē. n. īterimere hoc ē n̄ tyrānū. siquidē: ut
nostī: nō sū auctor īiuriæ: sed p̄pulsator. Neq; dro
pidas: neq; illius p̄batus uir: sed neq; nrī ip̄e liberator
iuppiter tute ī tēplo cū eubolo & eriphato uiris īiq̄ssi
mis p̄manere posset. ī q̄bus iustus factus sū & p̄cul a
tyrānide Cynædus at̄ conō & theagoras: q̄ cādē nobis
machīati sūt: nec nō amithidas & picles: & alii eiuf
mōi iustissīa ultriōis legē pierūt: quos & si nō tāta mi
hi uis esset: modo ultus: mori nō recusarē. Dicant me
homicidā: īpiū: sceleratū: tyrānū: multis & magnis sce
leribus cōtaminatū: neque siquid grauius in mēte ue

nit mihi parcant Nā apud bonos uiros uitupari mihi
uideret: si sceleratissimi me homines laudarēt. Quo
rū alios ī taurū cōiectos cremauimus. Alios cruci af
fixius: quom opus esset ut dē se reliquis spectaculum
atque exemplum pberent: ne quid contra nos molirē
tur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris ro
ta uersati sunt. Aliis capita pelle nudauius. Hi oēs
ī iuste. in nos machinati: iure ipso crudellissimā mor
tem luerunt. E contra quos tyrannos nos esse confite
mur: neq; negamus ad malorum ultionem tyrānidē
desiderare: neq; in eos crudeles in humaniq; esse de
sistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante
tyrannidem. Noli putes sthesicore quom poemata ī
tyrannum scribis te in phalarim scribere. sed prōpto
animo deos complectere: nihil nos reueritus. neq; q̄
cquam quod ī mentem uenit reiicias. Nemo. n. pha
larim: prāter fatum: q̄ ab ineunte ætate: & si uatum
carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quō
necessario uenerit. quandocunque uolet: tanquā de
bitum accipiemus. Verum Eubolo & cæteris homici
dis: quom inuitis fati nobis insidias molirentur: me
ritam rettulimus gratiam: nō eam quæ lege homini
bus qui tyranni cæde inanem gloriam aucupantur:
sed quæ a tyranno omni lege potentiore: referri cōue
niat. Palis enim pectorum tenus coram himērēlibus
affixi: & aliis affecti suppliciis in cruciatu pernocta
rūt. Tu uero ad multos ānos foeliciter uiuas: nec eiuf
modi quicquam perpetreris oro. tua nāq; iustitia hoc
tibi euenturum pollicetur. neq; unq̄ phalarim ī necel

litatem adducas: ut talem in te experiaris. Curæ autē
tibi sit: musæque gloriosissimi labores: quos ad me quæ
so mittas: ut præsentibus nos leuent solitudinibus.

¶ Androcli.

Go quidem consulto litteras ad sthesicorū mi
hi: nihilo me iniquiore animo Euboliū eum tulisse ca
lumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiuf
sorem te exhibeas: nihil eum contra me machinatū
me mihi persuasisse. potius enim neque illos quidē
primum quas confessi sūt insidiis: quā sthesicori poe
matis grā. & nō suapte malitia me adortos existī abo

¶ Aristholoco.

Si circō contra me tragœdias scribere induce
ris: quod captum a me sthesicorum dignum
quem liberarem existimaui: ac si ī omnes poetas hu
manissimum me exhibeam: lōge a ueritate aberras.
Non enim pari ratiōe poetas sed bonos poetas. Neque
inimicos: sed generosi animi inimicos probamus.

Tu autem: quom poeta quidem malus sis: iniraicus
uero ignauus: & animi ui: & poetica facultate: sthesi
coro te æquiparas. Sed quid ego interesse censeā: quā
primum cognosces. non eorum gratia quæ cōtra nos
scribis: si quidem admodum degeneris animi essem:
si fabulas tuas curarem. Sed quoniam quom tam ma
lus & inimicus sis & poeta: pari te honore & sthesicorū
dignum arbitraris.

¶ Sthesicoro poetæ.

Mecoles siracusanus: non ignoras fortasse quē

dico: nam propter familie nobilitatem non is est qui
possit ignorari a sthesicoro: uxoris suae obitum graui
& immodico dolore luctuque prosequitur: ne in me
rito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filia
haberet & uxorem. Is inq̃ nicocles: quom mutuū ī
ter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratē ad me
misit. qui me suo nomine peteret: ut te orarem uxore
suam tuis uersibus commendares. Etenim ut a siracusanis accepimus: qui quom reliqs uirtutes: tum in
credibilem eius pudicitiam testantur: nō indigna
est quae ore tuo laudetur. Nam & si cauendum sit in
nostae ætatis homines quicquam laudis scribere: ne
poësis uenalis uideatur. sitq; & fidele officiū: neq; sen
tentia nostra improbandum: noli tamen tui ægre ani
mi consuetudine abiecta: meas preces contemnere.
Non enim decet petentem phalarim negligi a sthesi
coro: non quod aliquo meo ī te officio debeas: sed qđ
habitam de te erga nos opinionem confirmari postu
lamus: Da igitur prompto animo ingenio tuo dignū
beneficium: quod mihi ipsi efflagito: accipiam autē
in amicum: Reliquum est ut ad gratiam cleathisthē
siracusanam genere: echecratidæ iuliā: nicoclis: ut di
xīus: & sororis filiam & uxorem. & matrimonio iun
ctam annos. vi. trigesimo uita functam morbo: duo
bus relictis filiis annotes. Capita subiectae materiae
haec sunt. Inspirent autem tibi in his uersibus: quae
tecum semper sunt deae & tuum sacrum & gloriosū
caput musae exornet cognatio. quom aliis laudibus:
tum his quas ad te in clearistem missimus.

Isimus ad sthelicoge quē admodū sup elegia
rogasti: & argumētū ei exposuius. ut oportuit. Is libēs
mihi p i genio suo se facturū pmissit: forsitā. n. existia
uit sapiētia suā moeroris tibi solatiū allaturā. Hic aut
dolor difficilis cōsolatu ē: & quā ut uerbis leuari pos
sit grauior. Nā quom duplicis necessitudinis noīe de
uīcireris: de utroq; doles: sororis scilicet filia & uxore
carissā. forma qdem egregia pudicitia uero tāta: ut
nulli post se mulieri secūdū reliqrit locū. qī pturbato
aīo & oī spe amissa: nūq lachryas remittis: & uix tuā
cōsulis saluti. Atq nō grauius res hūanā ferendā scī
quā possit aīus tolerare. neq uirtute dignū effeceris:
si moerore dispeas & calāitate miserabili uictui te pfi
rearis. Vex age nicocles paulisper dolore remisso: mi
ferā hoīum uitā cōsidera. & quiq; nra sit cōditio. Sīgu
li ad inūeras nascimur miseras: & quom uita defūgi
mur: tū miseri eē: definīus. Iocūdā at hāc uitā ducius
eo qd' nihil morte grauius opinamur: ut & q aī nos
moriūē misereāur. quom minīe nos lateat: nō multo
post idē nobis iter necessario cōficiēdū. Neq potius eo
rū grā: quā nra: lachrymas effūdēdas huiuscemōi
hūana cōditio nicocles: & ad hūc exitū oēs uiuīus. Nec
ē regz oīum quā īperiosius hūanogñri domīet. Idem
fatū mortaliū oīum ē: & a nemine mutari pōt. Vides
ne me tyrānū quē oēs homīes uiolētissimū arbitrāf:
& si me oēs uiolētiorē pdicarēt. mortē tū nulla rōne su
pare: neq qcquā grauius in eā aīaduertere possē: sed
ei cādā: quom ultīus uitae dies aduenerit. Atque uti

nā ad hoc & affecuti essemus p̄cipatū: nō ut meip/
sū a morte uendicārē. Nā fortasse añ p̄stitutā diem
morte dignos nos q̄ sp̄iā dixerit: neq; nos cōtradiciūs:
sed ut ab iis q̄ & uirtute & moribus quā lōgissīa uita
digni sūt: fataleui arcereūs necessitatē. Vex quom il/
la ī nos: nō nos ī illā tyrānidē exerceāus: æquo aīo fe/
rēdū ē. nō ea tm̄ rōne: q̄ nihil luctu n̄ro p̄ficere possu/
mus: sed q̄ illius aīam: si te tanto dolore torq̄ri fēserit
doliturā ī morte credibile ē. quom te & uita plurimū
delectauerit: & quæ tibi grata erāt īcredibili letitia p̄/
secuta sit. Neque p̄ iouē tibi soli qđ tali uxore priua/
tus sis: sed & illi qđ tali uiro ægre ferēdū ē. Quom igi/
tur neque primus neque solus ī hæc mala incideris:
hūana tibi æquo aīo tolerāda p̄suades. si nō meo exē/
plo: q̄ multis & uariis calamitatibus agitatus p̄mptis/
simo aīo mortē expecto. At saltē p̄ naturæ æq̄lita/
tem: q̄ppe quæ omnibus cōis sit: quāuis a pl̄risque
maiorē īmodū formidet. Qui aut eā nō īiq̄ore aīo
ferūt: hi tranquillore uita fruūt.

¶ **S**theficoro poetæ.
Quod carmīa p̄ clearisthe edideris: magna tibi
& īmortalis grā hēt. Proptū. n. p̄cibus īmis te exhibui
sti: & singulis argumentis īcredibili artificio te acco/
modasti: & carmīstui elegantia maiorē īmodū pro/
bata ē: nō mihi dūtaxat: me. n. oīa stheficori æque de/
ctant: sed cōpluribus agrigentiorū una audientibus.
Extabūt aut nō apud eosm̄ q̄ ea audierūt: & q̄ ī præ/
sentia sūt homīes: sed ī omniū q̄ post nos futuri sunt
ī memoria. Gratiā igit p̄ his uersibus tibi: ut dixi: d̄beo

meo nāq; hortatu: & huius ætatis & futuris homini/
bus: tales musæ: cūtus largitus es. De me aut qđ p
epistolam tuam significasti: p hospitalē iouē: p com
munes lares: nihil neq; ut pessimus si: neq; ut bonus. i
poemate tuo memīeris. Mea siquidē fortūa fit ut au/
res a noīe mō abhorreāt. Scribat phalaris i ipō sthe
sicro: siue melior quā hominū opinio ferat: siue cō/

Qtra hēat: **P**elopidæ.

QUod me rogabas ad sthesicorum nullo pacto
scribere: neq; si scriberē mihi morē gereret: ut i quem
piā uita functū carnē ederet: satis gratiā ab eo acce/
pisse. mihi uideor: qđ i nicoclis uxore carnē fecerit.
Tu igr qđ uis a nobis optato: qđ nō i aliena: sed in
nra sit potestate. **F**iliabus sthesicori.

Meroris urī filiæ: quā nā aptiorē uobis conso/
lationem quispiam afferat quam uirtutem
parentis super quo lugetis? Non enī lachrymis sthe
sicorus. sed laudibus prosequendus est. Equidē nolī
oīno uos neq; mortuos lugere: neq; plāgerē qn coīter
hi affectus necessario omnibus accidāt: sed qm mise
roꝝ sint. quorum non mors: sed uita: uel potius ma
gis debeat deplorari. Non sthesicori qui tot annoscū
sanctissimis diebus in choreis & cantibus musarum
uixit: cuius nomen in honoribus & laureis immorta
le seruabitur. quod profecto neq; hac: neque uenturis
ætatibus: maius futurum sit: siquidem non alia quā
immortalis & omnia continētis dei sorte sthesicorus
frui mihi uidetur: Quare magni & clarissimi patris
filiæ quæ tanto parēte digna sint uos sapere oportet:

Non enim parum uobis contemnendum est: ut non
multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite facilem
herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sacu-
lis omnibus beatum. neque honorum quos illi tanquam
deo himeres decreuerunt: clarissimam gloriam auferatis.
Non enim ille: quod nos certo scimus. agere tulit urgentis
fati necessitatem. Neque hi quom clarissimos heroas
qui pro gloria occubuerunt: in pulcherrimis cecinisset
poematibus: quae uobis possessio dignissima sunt: &
exempla uitae honestissima. Ipse quom diem suum
obiret non impavidus perstitit. Certo namque scitote filiae:
quom a nobis captus sthelicorus in nostram uenisset po-
testate. nihil quicquam formidauit. neque tam graue quiddam
perpressurus: fractus animo est. Quippe qui longe grauior ca-
ptiuus nobis uisus sit: quam hostis. Vita igitur tyrannidis
nostrae acerbitas ab eius sapientia est. non quod quicquam uelle in eum
grauius animaduertere: sed quom cruciatus meos mihi
re ascribebat. Ego. nam. inuenis eum laboribus cape coactus
quom assecutus sum: nihil habui quod male: quam gratiam
ei habere: ut a me beneficium acciperet. Ex quo non deberi mi-
hi ab eo gratiam: quod duodecim eum annos: tot. nam. postea ui-
xit: seruauerim: sed ei me arbitror debere: quod & alia nos
corroborauit: & solus omnium: ut mortem conteneremus
effecit.

Teucrio.

Aptiuorum praemia quae a thauromenitis acceptus
non nostra: sed sthelicori gratia: reddas. Viuit. nam. ille ad eo-
rum usum: qui a nobis accepturi sunt beneficium. quom aliud a
me petieris. Verge ei gratia perit: quom ingratos collocet.

Filiabus sthelicori.

T Hauromenitani p quibus ad me scribitis man-
datū a patre: quom uita defūgeret: habuisse: nulla di-
gni sē clemtia. Hic. n. ne. mī mū qdem a me offēsi: ad-
uersum me bellū suscepērūt. Sthellicorus uero nō hoc
mō qd̄ petitis: ut scilicet captiuoz p̄tia quæ a thauro-
menitanis exegimus: reddi mandeūs. Sed qd̄ uis etiā
supra uires n̄ras a nobis p̄meritus ē. Licet. n. mortuus
nōnullis uideat: nemo tñ q̄ recte sentiat: id dixerit. Mi-
hi qdem sthellicorus uiuit: neq; tñ apud me thauro-
menitarū odiū ualeat: ut sthellicoro aliquid petēti: qd̄
phalaris' hēat neget. Oēs nāq; homīes ab illo uici de-
cet. me aut oīum maxīe: q̄ in tot hominū milibus
quot exptus sū: prāstantioris aī uiderī neminē. Nos
igī thauromenitanis pecunias reddi iussīus: neq; me-
dius fidius hāc patri uō grām referte: sed ab eo poti-
us accepisse existimamus. **Crisippo.**

N Eq; primū quom thauromenitanis bellū inui-
ste cōtra nos īferentibus captiuos: accepto pre-
mio: liberauimus: eis blanditi sumus. Cōmunem. n.
grācorū legem abrogare nolūus: neq; quom postea
acceptū p̄tiū reddidīus: ea rēddidimus rōne: ut illis be-
nificiū īpartiremur: quemadmodū exprobasti. Sthel-
licoro at p filias legato obrēpauīus. Thauromenitāi
igī mortuo sthellicoro: eoz quæ a nobis assecuti sūt: si-
bi habēdā grām sciāt. Sthellicorus at suis moribus.
Ego qd̄ quō multis & magnis d̄ rebus ei grām d̄ber
ītelligā: neq; legationem eius obliuioī mādabo: neq;
ignoro: quō p eā hoc a m̄ petit & asseqt. Thaurōeni-
tāos qd̄ pecūiaz b̄nificiū: nos at hūanitatis. quo oēs

præfatus nos ex præfatis existant: testimoniū accipere.

Chimerensibus.
Go quod omnia sthesicori gratia facere paratus sum: ut tam & si contra ipsa fata arma sūere oporteret: de morte cōtere nō piget. ut diuinū uige & a uobis & cæteris hominibus carminis elegātia laudatū liberare: quē scīssimæ inusæ omnibus prætulerūt uatibus: p̄ quē & cātus & choreæ plurimū ualuerūt. Vex̄ aī aduertite ubicūq; sepultus sit sthesicorus himerēsē eē: & suæ uirtutū grā oīs & priæ ciuis uocabit̄. Māebit at̄ uester: neq; mortuū sthesicor̄: sed ī poematibus suis: quæ: cū unī uerso orbe cōcauit: uiuere arbitremī. Vēiat uobis ī mentē himerēses apud uos eū genitū: educatū: eruditū: in uersibus: poematibusq; cōlenuisse. Apud cathaīos at̄ & quod uolētes: naturæ cessisse. Et ī himera tēplū sthesicoro īmortale uirtutis eius monumētū cōdā. In cathaīa uero sepulchre. Supra hoc: ut satius uobis uisū fuerit cōsultetis. Neq; pecūiis q̄tū nobis erit facultatis neq; armis egere uos arbitremī. Vnū tñ aī aduertatis uelī: neq; decori uobis: quom̄ siculi sitis: futuq; ī siciliā ciuitatē cape: neq; si nō capetis tutū. Cæterū nolite sthesicori obitū fletu & plātibus p̄seq; neq; illius casu sollicitemī. Mortuū nāq; sthesicori corpus ē: nomē at̄ p̄petuo ī uita quod gloriōsū: ī memoria at̄ beatū serua bit̄. Præterea carminā & uaria poematū eius genera: & publice ī oībus tēplis & priuatī quisq; domi hēat: & hortor & admōeo. Tūc enī uere moriet̄ sthesicorus: quō carminū eius mōumēta nō āplius extiterit. Quā obrē ad alios quoq; hoīes ea mittēda curetis diligēt. nō

ignari lōge maiore quā. talē uige tulerit ciuitatem: q̄
q̄ miserit: laudem cōsecuturā. **¶** Alphōso Regi.

Q Vattuor phalaridis epistolā q̄s nup̄ ī alio libel
lo īuētas: ī latinū traduxi. solita cleūtia tua: ac
cipias oro diue alphōse. q̄ miro amore: & lras: & lras
studiosos āplecteris: foues: extollis. Paruū pfecto mu
nusculū: n̄ tū: ut spo: sereit̄ati tuæ īgratū. In his. n. di
gnā p̄cipe liberalitatē: cleūtia: aī magnitudīem co
gnosces. Atq; utinā n̄ primū omēs editas īmortali no
mini tuo īscriberē. Sed qđ factū ē: accusari potius q̄
emēdari licet. neq; op̄iois ulla utilitas est. quō res ī ī
regrū restitui neq; Vege si sereit̄ati tuæ studiū meum
placēt ītellexero: q̄cqd de īceps aggrediar: foelicissimo
nomini tuo libens dedicabo.

¶ Phalaris Aphilāti & Trasibulo:
Q Vas mutuo uobis pecunias dedi: teucro red
didisse dicitis. Teucer īcepisse negat. Mihi hercle nul
la cā est cur aut uobis: aut illi n̄ credā. Vos ei tanq̄ aī
co reddidisse asseritis. Quāobrē ueritatis ignarus: ne
cui piā uīm diffidere uidear. ac si acceperī: rōnes ue
stras admitto. Atq; utinā potius sēp me ueritas late
at q̄ fraudem dephēdā. Sātius. n. multaz pecuniar:
q̄ amicor: dānum arbitror. quādoqdē necesse ē ut re
dephēla: q̄ mētiēdo mihi īiurias ītulerūt: p̄ aīcis ini
mici apud me hēant.

¶ Paurola filio
M On multas p̄ deos īmortales a me pecūias te
petere arbitror: sed facultates meas minores sē
tio: q̄ ut filii possim uirtuti obtēperare: Red utinā in
tot quot dicis īpēdas. quod si ita facies: aīcis potius q̄

accipiāt: quā p̄ris liberalitate carbis. quē. n. clara p̄ra
redit largitio: seq̄t ut aī sui magnitudīe digna possi
deat. Vbi uero ad agēdū q̄s p̄mpte accesserit: ei fortu
a officiosa sese paratāq; exhibet. Noli iḡr inq̄cū ue
as huiusmōi uti uerbis: ac suspicari: tāq; nō libēter
iura ī filiū cōferā: cuius grā oīa cōparauī. Tātū. n.
est: ut te ī amicos liberalitatis rephēdā: ut īcredibi
ter delectatus te admoneā: quā tāta hūaītate digna
ut fērias: ut nō solū ī p̄ntia aī tui magnitudinē ostē
das: sed hac tibi obsequēte fortuna: eandē sēp serues
uolūtātē. Quod iḡr tibi ḡnrose paurola damus: liben
ter damus: & abs te recipimus grām: quom istū īpen
dēdi modū teneas: q̄ tā bonā sp̄e p̄se ferar: & uirtutē.

Peristheni.
Vbi & eriphādī q̄ in me cōiurauerūt uxores
q̄s captiuas ad me & tāq; pituras misisti: quom ante
hac enixae īterimere studuissē: nūc tū seruādas cēsui
Admiraris p̄fecto quod meā ī eas irā extīxerī. sed si
causā audieris: quod ob īcredibilē q̄nandā eaz̄ aīmi
nobilitatē: lōge magis admiraberis. Nā quom eas p̄
cōtarer an īsidiarē in me cōsciā maritis suis fuissēt:
non id modo: sed una quoque cum illis impetum in
tyrannum facturās sese asseuerauerūt. Ei quom quā
nā mea uel magna uel parua īiuria peterē: priuata q̄
dē nulla: sed publica dixerūt. Cōmunē. nāq; eē īiuriā
liberā seruiī ciuitatē. Rursū quo nam pacto sui ī me
odii meritū suppliciū sūdrē: īterregata morte respon
dēt. Quāobrē q̄ tāta uirtute: & aī magnitudīe more
rēt: eos uiuēr & nō mori arbitratus pisthenes oportet

re: & ego iuste pepeci. Et tu quicquid cum iis cepisti: accersis
tuis eage necessariis redde: ne ullam accepisse iniuriam
conqueri possint. ¶ Euanoro.

Q Te & himereses omnes: imo plurimos siculorum nos
se arbitror: quod si himera depositis in me insidiis: utpote
iustior: iuratos exupavi. Non enim tectati facioris in templo
suo iuppiter tam si quis iudex extitisset: ut iuste illos re
aggressos tamquam iniustos in eius tradidisset potestate: quod me
rito ab iis fuisset piturus: haec nemo aliter existeat. Ve
rum quomam audiam sthelicorum egre ferre: quod insidiarum cam
in suam poesin eubolus & eriphadus intulerint: nolle eum ac
si mihi id persuaserint: egre ferre. Nam si eius poematibus:
ut dicunt: attedisset: non despatis inprobatis: sed summae bo
nitatis premium accepissent.

Franciscus Ashetinus Calar. atque praestans Iuriscō. Fran
cisco Pellato Patavio Regio Cōsiliario. S. D.

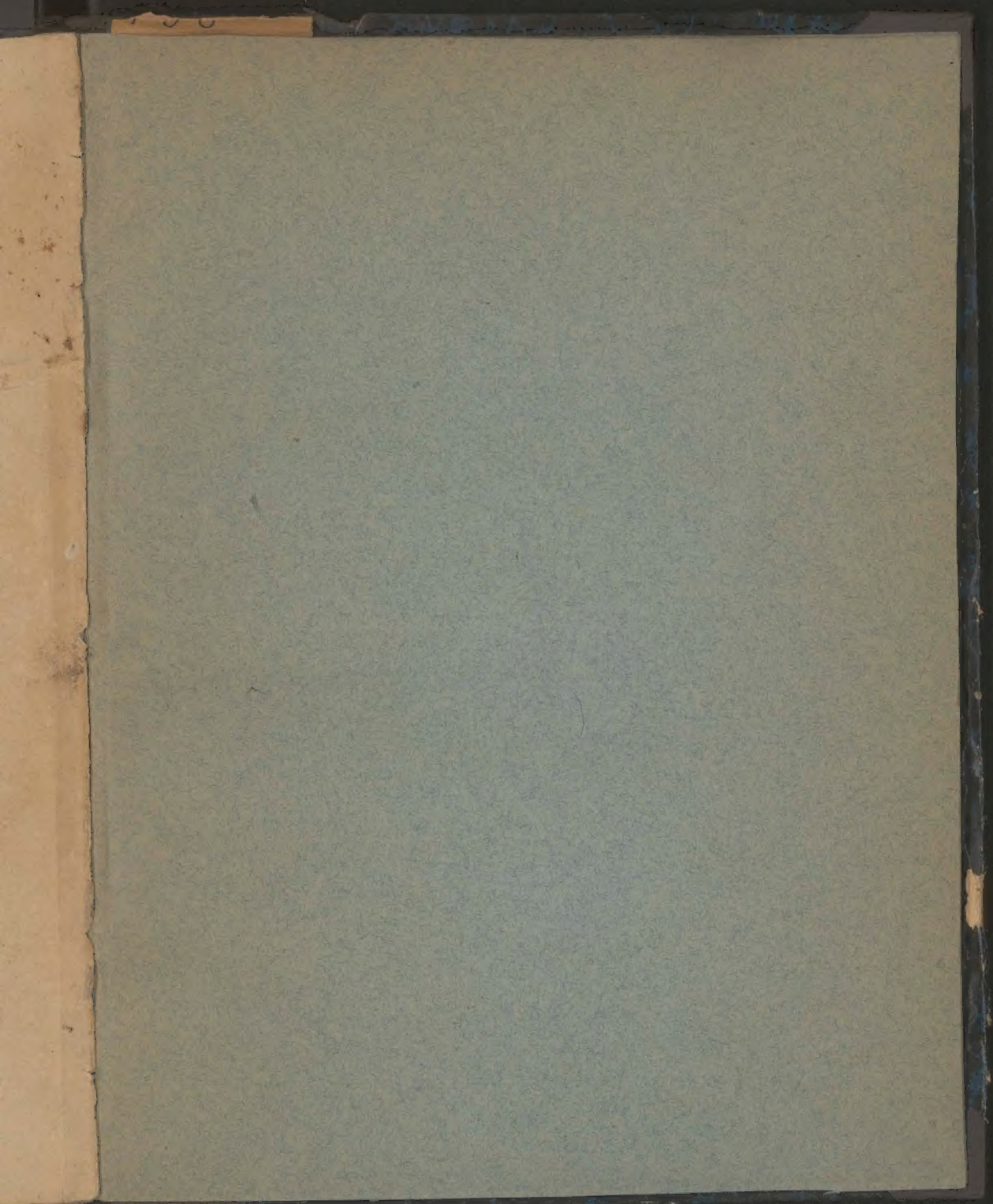
¶ Stripsisti ad me francisce patavie: uir eximie: ut
epistolas phalaridis quas paulo ante e graeco in latinum tra
duxerant: ad te mittere. Quia ex re quanti me faciat humani
tastua ostendis: quod res meas: licet incultas: pro tua in me beni
uolentia: quae a doctore tuo legeret dignas duxisti. Ego
autem: & si ante acceptas litteras tuas: de his ad te mittendas co
gitasse dedisti tamen: ne arrogantiæ arguerer: quod eas ad tale
uium mittere auderem. Nunc quomodo speret tua petas: tam libe
ri animo ad te mitto: ut non dare: sed accipe beneficium mihi
uidear. Nam si subtili & perspicaci iudicio tuo laudabuntur
eas in medium proferre ausus: doctorem iudicium non amplius for
midabo.

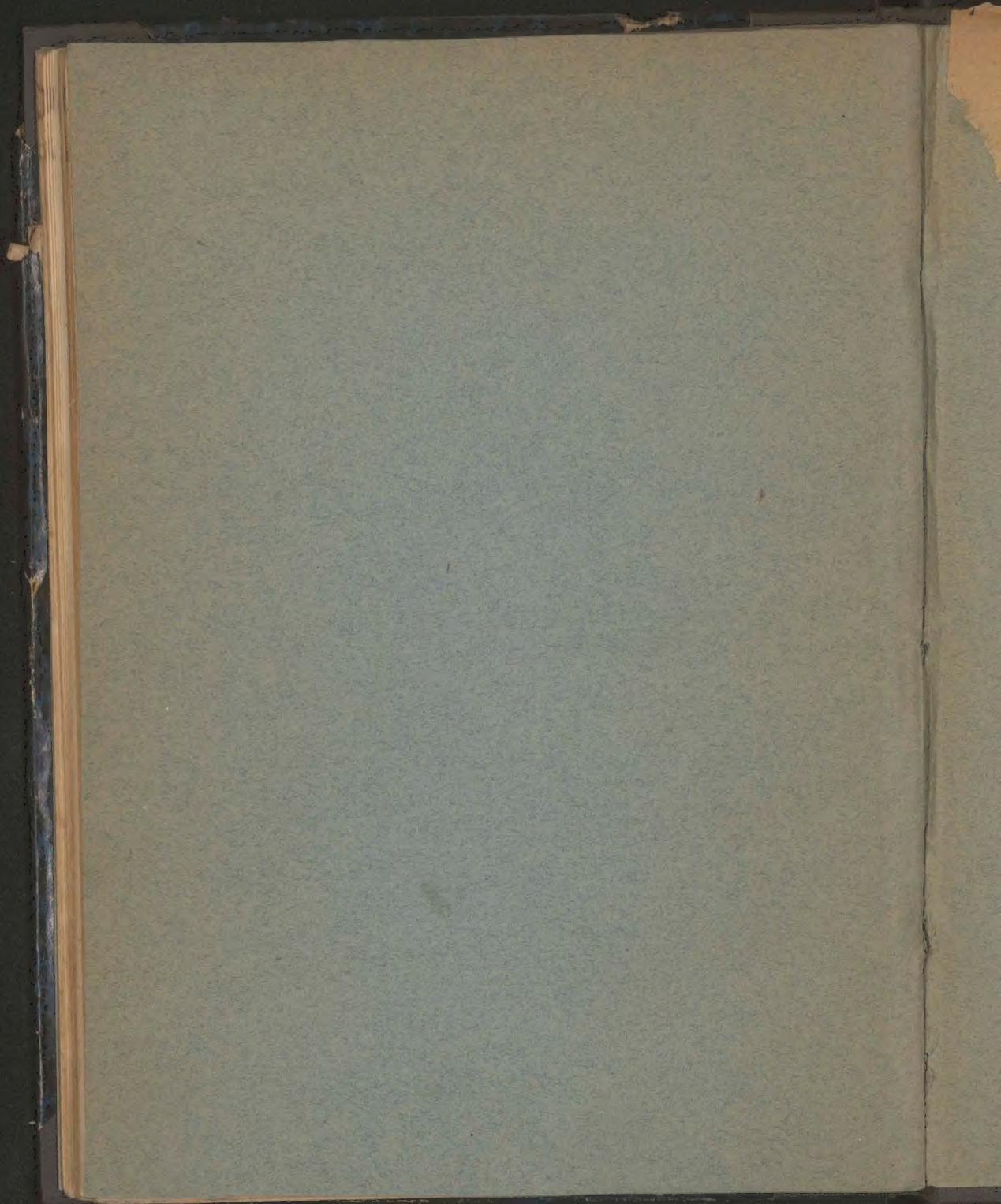
Vale.

¶ Anno domini. M. CCCCLXXXI. VI. IDVS Mar.
Venetiis.

1481

BIBLIOTHECA
VNI.
CRACOVENSIS
Bibl.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007954

